

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Soni Biskupové Fišerové a přísedících Jaroslavy Sýkorové a Mgr. Františka Kubáka v hlavním líčení konaném dne 24. září 2020

t a k t o :

Obžalovaný

[redacted]
[redacted]
narozený [redacted] v [redacted],
trvale bytem [redacted],
nyní ve vazbě ve [redacted]

je vinen, že

poté, kdy neúspěšně usiloval o obnovení soužití s bývalou družkou poškozenou [redacted], narozenou [redacted], která se kontaktu s ním vyhýbala, a kdy se dozvěděl, že jmenovaná má novou známost, rozhodl se ji usmrtit, a s tímto záměrem dne 21.03.2020 v době od 05.15 hodin do 05.25 hodin přišel k domu čp. [redacted] ve [redacted], okres [redacted], užívaném [redacted], vešel do přílehlé zahrady, s sebou si vzal dojezdové kolo od osobního automobilu, a neoprávněně vstoupil do domu poškozené, kdy pomocí rezervního kola od osobního automobilu rozbil skleněnou výplň zadních prosklených balkonových dveří vedoucích ze zahrady do kuchyně domu, následně prošel kuchyní, kde si z kuchyňské linky vzal kuchyňský nůž se záměrem použít jej k útoku na poškozenou, načež zamířil do ložnice, kde na manželské posteli spala poškozená [redacted] a jejich syn [redacted], narozen [redacted],

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

rozsvítil světlo v ložnici a obratem na [REDAKCE] v úmyslu ji usmrtit, zaútočil, kdy ji bodal nožem do obličeje, trupu, rukou a nohou, se slovy „ty svině, ty si to zasloužíš“, čímž jí způsobil nejméně 36 bodných, řezných a bodnořezných ran, mj. tři svislé bodnořezné rány na hrudníku pronikající 2. a 3. mezižebřím, přetínající resp. natínající žebra a pronikající horním lalokem pravé plíce a natínající stěnu pravé srdeční komory, pronikající horním lalokem levé plíce, a natínající zevní hranu levé srdeční komory, další 3 bodnořezné rány na hrudníku, z nichž jedna pronikla do pravého jaterního laloku do hloubky 6 centimetrů, 6 bodnořezných ran na pravém rameni, 10 řezných a bodnořezných ran na pravé ruce, 10 řezných a bodnořezných ran na levé ruce a 3 bodnořezné rány na dolních končetinách, odtětí nosu v dolní polovině a natětí horního rtu, kdy poškozená v obraně se kryla rukama a pokoušela se uchopit čepel nože, a takto útočil po dobu nejméně sedmi minut, a to i poté, kdy jej [REDAKCE], která na místo přišla, žádala, aby jí nechal, načež poškozená v důsledku utrpených zranění neslučitelných se životem, zemřela.

tedy

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení a spáchal takový čin zvlášť surovým způsobem, neoprávněně vnikl do obydlí jiného, užil při činu násilí a takový čin spáchal se zbraní,

čímž spáchal

zločin vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. i) trestního zákoníku,

přechin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 3 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce 18 (osmnáct) let.**

Podle § 56 odst.2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznic se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst.1 tr. řádu je **obžalovaný povinen zaplatit** na náhradě škody poškozené **Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, regionální pobočka Plzeň, se sídlem Plzeň, Sady 5. května 59, částku 11 026 Kč** (jedenáct tisíc dvacet šest korun českých).

Podle § 228 odst.1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na nemajetkové újmě poškozeným:

nezl. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], okres [REDAKCE] **částku 700 000 Kč** (sedm set tisíc korun českých).

[REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], okres [REDAKCE] **částku 300 000 Kč** (tři sta tisíc korun českých) s úrokem z prodlení ve výši 8,25% ročně z dlužné částky, jdoucím od 20.8.2020 do zaplacení,

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

██████████, nar. ██████████, bytem ██████████, částku 500 000 Kč (pět set tisíc korun českých) s úrokem z prodlení ve výši 8,25% ročně z dlužné částky, jdoucím od 20.8.2020 do zaplacení,

Podle § 229 odst.2 tr. řádu se nezl. ██████████, ██████████ a ██████████ odkazují se zbytkem svého uplatněného a nepřiznaného nároku na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování, jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, byl prokázán skutkový stav tak, jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že s poškozenou byl ve vztahu něco přes sedm let. Zpočátku byl rád, že má skvělou partnerku, pak se to začalo zhoršovat, protože jí přišel na několik nevěř. Poslední nevěru mu přiznala ve čtvrtek před činem. Řekla mu, že se s někým seznámila, strávila s ním po dva dny celou noc, že si je jistá, že nechce být s obžalovaným, má si odstěhovat věci z dílny a nemá se snažit vztah řešit. To se stalo ve čtvrtek a nebylo to zdaleka poprvé. Dostával různé termíny, do kdy se má odstěhovat. Posledních sedm měsíců spolu nebydleli, bydlel v pokoji hotelu ██████████ v ██████████. Ve čtvrtek se s tím smířoval, čekal do pátku, chtěl si vzít syna k sobě. V pátek si pro syna přišel, byli na zahradě v ██████████, chvíli si tam hráli a pak požádal poškozenou, aby mu pro syna sbalila věci na víkend. Ona proti tomu napřed nebyla, pak mu řekla, že mu syna přes víkend nedá. Když se ptal proč, že by s ním chtěl naposledy být, tak mu řekla, že mu syna přes noc nedá. Zopakovala, že ho už nemá ráda, že si našla někoho jiného a že ohledně syna se vždy nějak dohodnou, že je pořád jeho otec. Potom do něj poškozená začala rýpat, začali si vyčítat věci. Pak jí přišla SMS, z té byla rozjásaná, on se zeptal, zda je ta SMS od nového přítele a ona mu provokativně řekla, jestli si jí nechce přečíst. On k ní přistoupil blíže a ona mu postříkala obličej pepřovým sprejem, následně on postříkal sprejem jí. Mezitím poškozená volala na syna, aby běžel za babičkou a zavolał ji. Pak babička nebo poškozená volaly policii. Protože slyšel z dálky policejní houkačky, tak sedl do auta a jel pryč. Poškozená jej chtěla zadržet do příjezdu hlídky, ale projel vraty, od toho má poškozený levý nárazník automobilu a blatník. Jel směrem k hotelu ██████████, kde se umyl, osprchoval, sbalil si věci, chtěl jet za svojí rodinou a pak si vzpomněl, že doklady nechal v ██████████ v garáži. Také tam nechal cennosti. Vrátil se, zaparkoval auto u rybníka na starém parkovišti. Chtěl, aby ho poškozená neviděla, měl strach, že na něj zavolá policii. Dal si věci do auta a chtěl všechno zavřít. Pak přemýšlel o tom, proč se všechno stalo, byl chvíli zavřený v garáži a prostě mu přeskočilo, chtěl si to s ní ještě jednou vyříkat. Ve zkratu vzlít přes balkonové dveře do kuchyně, kde popadl z kuchyňské linky první nůž, co mu padl do oka a šel s ním do ložnice. S tím nožem jí párkrát bodnul. Původně jí nechtěl bodnout, chtěl si s ní pod výhrůžkou promluvit nebo si to dovysvětlit, nebyl tam úmysl jí zabít, či jí jinak ublížit. Pak si pamatuje, že přišla tchýně, ta ho odstrčila a řekla mu, ať jde pryč. On si uvědomil, co provedl, chtěl zavolat sanitku, ale neměl u sebe telefon, tak řekl tchýni, ať jí zavolá. Tchýně na něj křičela, ať jde pryč a nechá toho. Tak šel pryč.
3. Do domu se dostal tak, že rozbil okno diskem nebo pneumatikou, co byla opřená o dveře, vešel do kuchyně, popadl nůž a pokračoval do ložnice. Nepamatuje si, zda se v kuchyni svítilo, v ložnici nic neviděl, věděl, kde poškozená leží a šel de facto poslepu. Když přišel do ložnice, tak poškozená nespala, něco na něj mluvila. Nevzpomněl si, v které ruce nůž držel, jestli v pravé nebo levé, v druhé ruce neměl nic. Vůbec si nepamatuje, kolik těch ran nožem mohlo být a jak dlouho to probíhalo. Pamatuje si, že tam přišla tchýně a až tehdy zjistil, že tam byl v posteli u zdi i jejich syn.

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

Z domu odcházel zpět přes balkonové dveře, nevěděl, kde nechal nůž, myslel si, že v ložnici. Šel na zahradu a pak dál k autu, které bylo u rybníka. Na sobě měl černé tepláky, tmavomodrou vestu, modrou mikinu a boty Salomon. Ještě měl bundu a mikinu, převlékl se, protože zjistil, že na tom byla krev přítelkyně. Uvědomoval si, že je vdovec, začal toho litovat, přemýšlel o tom, co bude se synem, zvažoval, že se půjde nahlásit na policii.

4. Chtěl počkat na sanitku, aby věděl, jak to dopadlo. Když viděl, že sanitka jede bez houkaček, tak si řekl, že to asi nebude ta sanitka a pak měl pocit, že už mu projela. Jel směrem na policii, ale byl úplně na dně, potřeboval se dát dohromady, proto se rozhodl jet za svou rodinou na [REDACTED]. Zastavil se u svého bratrance, pak u strýce, následně jel na hřbitov do [REDACTED] za babičkou, z [REDACTED] zpátky ke strýci, kde slíbil, že se půjde nahlásit na policii. Z [REDACTED] už jel směrem na [REDACTED]. Kousek za [REDACTED] stála policejní hlídka, u které zastavil a udal se. Oni jej pak eskortovali. Měl telefon Huawei P30 s číslem [REDACTED], dne 21.03.2020 si koupil novou SIM kartu a telefon v [REDACTED], to udělal proto, aby mohl kontaktovat strýce. Nechtěl zapínat svůj telefon, nechtěl, aby mu volala policie nebo jiní lidé. Bylo to všechno v rádiu a na internetu, věděl, co se stalo.
5. Nebyl si vědom toho, že by konkrétně vyhrožoval přítelkyni smrtí. Hádali se, chtěl, aby se dali zpátky dohromady, aby syn vyrůstal v úplné rodině, psali si na Messenger a WhatsApp. Není si vědom toho, že by jí vyhrožoval přes sociální síť. Jejím kamarádkám také nevyhrožoval, pouze [REDACTED] vyčítal, že za všechno může, protože přítelkyni strašně ovlivňovala. Měl u sebe částku 164 000 Kč, to jsou peníze, které si vydělal opravami a prodejem aut, chtěl je použít pro svého syna [REDACTED].
6. U hlavního líčení obžalovaný popsal obsírněji vztah s poškozenou, uvedl, že její kamarádka [REDACTED] jí v roce 2015 seznámila s [REDACTED], měli spolu milenecký poměr a on to zkratkovitě řešil hádkou. Za toto jednání byl odsouzen podmíněným trestem u Okresního soudu v Jindřichově Hradci. Pak se znovu dali dohromady a narodil se syn [REDACTED]. V roce 2018 měla poškozená úlet se svým bývalým přítelem [REDACTED], se kterým se stýkala často a nejen s ním. On už to psychicky nezvládl, a když v roce 2020 zjistil, že má dalšího přítele, že se zamilovala a chce odejít, tak už to neunesl. Poškozená mu neustále lhala, on se jí snažil věřit, ale byl na pokraji zhroucení. Co se stalo, se stalo ve zkratu.
7. Poté, co rozbil balkonové dveře dojezdovým kolem tak, jak je uvedeno v obžalobě, šel rovnou do ložnice. I když šel přes kuchyň, tak si z kuchyně nic nevzal. Chtěl si s [REDACTED] jen promluvit. Nevzpomíná si, zda se v ložnici svítilo, domnívá se, že nerozsvítil. Poškozenou probudilo rozbítí skla. Chtěl si s ní promluvit, ví, že si něco řekli, ona se mu nějak vysmála, už si nepamatuje, o čem se přesně bavili a on pak zkratkovitě jednal a udělal to, co udělal. Syna v ložnici neviděl, syn vždy spal v pokojíčku.
8. Pamatuje si, že chtěl od poškozené vysvětlení, zda má nového přítele. Nedokáže popsat, co jej k činu, popsanému v obžalobě, vedlo. Rozhodně se pro kuchyňský nůž vrátil z ložnice do kuchyně, vzal jej ze stojánku na nože vedle mikrovlnné trouby. Chtěl [REDACTED] s tím nožem pohrozit, aby mu to vysvětlila, a když se vrátil s nožem do ložnice, tak si nepamatoval, kde družka byla, nevěděl, zda byla vzhůru, jak ležela, proč zasadil první ránu, pamatuje si jen, že jej babička prosila, ať toho nechá. Na záchraně družky se nepodílel, nebyl toho schopen, šel z domu pryč k autu, kde měl své osobní doklady, šperky z dědictví a oděvy. V pátek večer se rozhodoval, že na pár dní někam odjede, trochu se uklidní a vyprázdní si hlavu. Neměl žádný plán, kam odjede. Věci

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

z dědictví měl v dílně, měl nutkání si je vzít včetně svých osobních dokladů. Bylo tam ještě 160 000 Kč z prodeje aut, dost často kupoval Eura s lepší cenou, takže měl vždy u sebe větší hotovost, aby Eura mohl kupovat.

9. V minulosti se asi stávalo, že vyhrožoval své přítelkyni zabitím, činil tak ze zoufalství, hrozně jí i svého syna miloval a nedokázal je oba opustit. Všechny nevěry snášel, ona mu říkala, že všeho lituje a že to dají zpátky dohromady. Jejich soužití probíhalo tak, že týden byl hrozný, ale měsíc byl pak v pohodě, tak si říkal, že to nějak ustojí. Okolo Vánoc 2019 mu přítelkyně řekla, že už s ním nechce být, v té době zvažoval, že rozprodá dílnu a odstěhuje se. Začal prodávat věci kolem domu a připravoval se na odchod.
10. U hlavního líčení obžalovaný nebyl schopen odpovědět na otázku, proč chtěl stále s poškozenou řešit jejich vztah, když v něm poškozená odmítla pokračovat, rovněž nebyl schopen vysvětlit, proč poškozenou zabil, asi proto, že jí tak moc miloval. Nedokázal si vybavit, zda v době, kdy poškozenou napadl, mu něco říkala, zda se bránila. Pokud byl v minulosti odsouzen Okresním soudem v Jindřichově Hradci, pak to vždy byla reakce na nevěru družky, kdy chtěl řešit jejich společné soužití.
11. Obžalovaný byl u hlavního líčení rovněž konfrontován s nahrávkou slovního konfliktu mezi ním a poškozenou ve znění přepisu na č.l. 216-229. K tomu uvedl, že to nebyl běžný způsob jejich komunikace, bylo to v závěru soužití, kdy byl zoufalý a nevěděl, co má dělat. Stále mu lhala.
12. V ložnici si ten večer nerozsvítil, nebyla tam úplná tma, protože místnost byla osvětlená pouliční lampou. Ještě předtím, než se vrátil do domu, tak byl večer v dílně, ťukal na okno a chtěl si s poškozenou promluvit, ona na to nijak nereagovala. Když vstoupil do ložnice, tak rozhodně neměl v ruce paličku ani kladivo.
13. S poškozenou měl naposledy intimní styk týden, čtrnáct dní před událostí popsanou v obžalobě. Nikdy neměl v úmyslu ublížit svému synovi, nikdy na něj nevztáhl ruku. Poškozenou si chtěl vzít za ženu. V roce 2014 jí dal i zasnubní prstýnek, ona souhlasila, ale chtěla si nejdříve vyřešit dluhy, které měla z minulosti.
14. Zhruba týden před projednávanou událostí, se na poškozené dopustil fyzického násilí, protože mu lhala, když se jí ptal, kdo jí bude opravovat auto a ona mu tvrdila, že to je nějaký jeho známý, tak jí dal pohlavek za to, že mu lhala.
15. Není si vědom toho, že by přítelkyni vyhrožoval, že si vezme syna k sobě a ona ho nebude vídat.
16. Pokud jde o vztah [REDAKCE] k poškozené, ten byl krásný, jeho syn pro něj znamená velmi moc. Poškozená měla skvělý vztah i se svým prvním synem, každých čtrnáct dní syn jezdil na víkendy domů a měla skvělý vztah i se svou matkou. S [REDAKCE], měl i on dobrý vztah, rozhodně se [REDAKCE] od matky neodstěhoval kvůli němu, i když byl na něj přísnější, kluk byl v té době v pubertě a zajímal ho jen telefon a počítač, nikoliv domácí práce. Myslí si, že v tom byli s poškozenou ve shodě.
17. Svého jednání lituje, mrzí ho to vůči poškozené, oběma jejím synům i rodině, trápí ho to.
18. Neví, proč mu poškozená byla nevěrná, když se k ní nastěhoval, tak jí plně důvěřoval, změnilo se to až s první nevěrou, kdy jí přistihl s [REDAKCE].

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

nemohl chodit. Přesto obžalovaný dceři neustále vyhrožoval a dcera jí i řekla, že jí stejně obžalovaný jednou zabije. Měla z něj strach, ale vycházela mu vstříc kvůli [REDACTED].

26. Ten víkend, co došlo k vraždě, obžalovaného viděla, dcera měla v nepořádku auto, tak auto odvezla k jednomu opraváři, ona jela s ní s tím, že jí z opravy odveze a pak bude spát u ní. Obžalovaný už tam čekal, hádali se, dcera na něj vytáhla pepřový sprej, volaly policii, ale on mezitím odjel. Dcera obžalovanému řekla, že má asi týden přítele, on byl velmi žárlivý, pak odjel a už ho neviděla. Šly spát, on měl klíče od dílny, tak byl asi tam. Z domu do dílny není vidět, nevěděla, kdy do té dílny přijel. Nebylo nic slyšet, vzbudilo ji až řinčení rozbitého skla, vyskočila z postele a letěla se podívat do ložnice. Tam už stál nad dcerou a bodal ji. Z pokoje, kde spala, je to do ložnice asi pět metrů a ihned, jak slyšela řinčení skla, tak tam vyběhla. Svítilo se v ložnici i v kuchyni. Když přišla do ložnice, tak viděla dceru, jak tam leží vykrváčená, ležela přes postel, ze začátku slyšela dceru, jak křičí: „ne“ Pak už nic neřekla. Obžalovaný měl v ruce nůž a nějakou palici nebo kladivo, nevěděla, co měl v jaké ruce. Viděla obžalovaného, jak dceru bodá nožem, odstrčila ho od dcery, ale nebylo to k ničemu. Ohnal se po ní, řízl jí a pak ještě párkrát bodl a křičel: „ty svině jedna, ty si to zasloužíš.“ Obžalovaného se bála, v ložnici byl [REDACTED], který stál v rohu postele a na všechno koukal. Nereagoval, neplakal, jen stál v rohu.
27. [REDACTED] má nyní ve své péči, je na ní poměrně fixovaný, občas se ptá na maminku, řekla mu, že maminka je v nebi. Ptal se i na otce, o kterém mu řekla, že je ve vězení. V budoucnu se o [REDACTED] bude starat její syn [REDACTED], ona už by to nezvládla.
28. Při útoku obžalovaného dcera ležela na posteli, neviděla žádnou její obranu. Pak volala záchranku. Obžalovaný z domu utekl. Dceru se snažila oživit, ale zbytečně. Měla skoro utržené zápěstí, vykrvácela. Obžalovaný jí nepřipadal pod vlivem drog. Pokud v přípravném řízení uvedla, že jí připadal jako nepřítel, tak byl takový, ale určitě věděl, co dělá.
29. Dcera měla z obžalovaného strach, proto vzala ten souhlas s trestním stíháním v roce 2019 zpět. Určitě byl mezi nimi problém, když jí měl obžalovaný dávat peníze. Nepřispíval jí, a když už na něco přispěl, tak minimum. Dcera si pak našla práci jako uklízečka.
30. Ten večer před útokem obžalovaný klepal na okno, dcera říkala, že jen tak straší. Klepal jen na okno, ničeho se nedomáhal.
31. Dcera nebyla nikdy obžalovanému nevěrná, o svých vztazích by jí určitě řekla. Než poznala pana [REDACTED], měla dva nebo tři vztahy. Obžalovaný si dceru chtěl vzít za manželku, ale dcera nechtěla. Říkala, že si ho nevezme. Po útoku obžalovaného měla svědkyně na čele zhruba tři stehy. Všechno se již zahojilo a je to v pořádku.
32. Se ztrátou dcery se vyrovnává těžko, chodí k psychologovi. Dcera jí pomáhala, když potřebovala a vídaly se každých čtrnáct dní, bydlely od sebe zhruba 20 kilometrů.
33. Svědek [REDACTED], bratr poškozené, sestru vídal náhodně, dvakrát, třikrát do roka, zpravidla o Vánocích a prázdninách. Bližší vztahy spolu neměli. Ví, o tom, že sestra měla s obžalovaným syna, když se jí zeptal, jak se má, ona mu řekla, že je to dobré. V průběhu soužití s obžalovaným se nijak nezměnila, nikdy se mu nezmínila, že by jí obžalovaný bil nebo jí vyhrožoval. Něco málo zaslechl o trestním stíhání, které měl obžalovaný v roce 2015 za vyhrožování sestře, ale podrobnosti neznal. Ani matka mu o sestře nic neříkala. O [REDACTED] se bude starat jeho bratr [REDACTED]. Věděl, že sestra chtěla vystěhovat obžalovaného z domu, mluvil s ní tři dny před vraždou, ona mu říkala, že dala obžalovanému čas na vystěhování dílny. O

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

jiných partnerech sestry, kromě obžalovaného, nevěděl. Naposledy měla přítele, když se ještě s obžalovaným neznala.

34. Svědek [REDAKCE] poškozenou znal od roku 2007, sblížili se a do roku 2010 spolu žili. Pak se zhruba do roku 2012 neviděli, občas si telefonovali. Často se jí ptal na syna [REDAKCE], protože ho vodil na hokej a byli si blízcí. To soužití nedopadlo, protože v té době bydlel v [REDAKCE], často odjížděl pryč. Byl starší než poškozená a ta si našla mladšího. Rozešli se v klidu. V posledním půl roce se viděl s poškozenou dvakrát nebo třikrát, předtím spolu komunikovali přes sociální síť. Říkala mu, že s obžalovaným nemají dobrý vztah, že jí vyhrožuje a že se ho snaží dostat pryč z domu. Obžalovaný měl u domu garáž, kde si dělal svoje věci, ona mu dala ultimátum dva měsíce, aby se vystěhoval. To bylo v říjnu nebo listopadu 2019. Pak říkala, že mělo dojít k nějakému soudu, stáhla to, nějak se dohodli, zklidnil se. Našla si práci u vojáků a byla spokojená. Před vraždou říkala, že obžalovaný nechce vyklidit garáž, tak jí svědek poradil, aby to řešila přes policii. Pak se chvíli neslyšeli, dne 19.3.2020 jí poslal zprávu k narozeninám. Naposledy s poškozenou mluvil dva dny před vraždou. Říkala mu, že došlo k posunutí termínu vystěhování garáže, že se hádají. Měsíc předtím, než se to stalo, říkala, že jí stejně jednou zabije.
35. Když se spolu potkali, tak se bavili o tom, jaké to bylo předtím. Neměli spolu žádný fyzický kontakt, ale byly tam náznaky toho, že by se oba chtěli k sobě vrátit. Jednou mu řekla, že se obžalovaný dozvěděl, že si spolu píší a že řekl, že si svědku najde. Byla z toho špatná, bála se, co by se stalo. Nikdy mu neříkala o tom, že by byla obžalovanému nevěrná. Hrozně se věnovala synovi, to pro ní bylo prioritní. Velmi nerada mluvila o tom, že jí obžalovaný fyzicky napadl. Neříkala, že by si našla někoho jiného. Poškozené žádné peníze nedluží, navzájem si peníze nepůjčovali.
36. Obžalovaný u hlavního líčení tvrdil, že se mu poškozená svěřila, že půjčovala svědkovi 500 000 Kč na rozjezd restaurace, rovněž byl přesvědčen o tom, že se svědek měl s poškozenou scházet u bazénu, že měli spolu více než dva roky poměr a že s ním poškozená byla těhotná. Svědek všechna tato tvrzení obžalovaného popřel.
37. Svědkyně [REDAKCE], která byla z důvodu silného rozrušení vyslechnuta v rámci hlavního líčení v nepřítomnosti obžalovaného, uvedla, že si poškozená stěžovala, že jí obžalovaný neustále vyhrožuje, že ji zabije a fyzicky ji napadá. Poprvé poškozenou napadl zhruba před pěti lety, pak se to mezi nimi zklidnilo, poškozená otěhotněla a čekali syna. Když byla poškozená na mateřské, tak to bylo v pořádku, ale když se měla vrátit do práce, tak to znovu nastalo. Poškozená vzala práci u vojáků, obžalovaný jí vyčítal, že tam dělá s chlapý a že s nimi spí. Bylo tam další napadení, které se projednávalo před soudem. Poškozená s obžalovaným být nechtěla. Kvůli synovi dělala ústupky, nechala mu dílnu, aby tam mohl pracovat, půjčovala mu syna, kdykoliv chtěl. Myslela si, že když mu vyjde vstříc, tak to bude lepší, ale zhoršovalo se to. Poškozená si stěžovala, že jí obžalovaný bil do hlavy, říkala, že ji vždy udeří tak, aby to nebylo vidět. Fackoval ji. Poslední dobou jí vyhrožoval zabitím, říkal poškozené, že kdyby ji zabil před pěti lety, tak už má půlku trestu za sebou. O tom, že poškozená vzala souhlas s trestním stíháním zpět, se bavily, říkala, že jí obžalovaný vyhrožoval a ona se ho bála. Poškozená nikdy obžalovanému nedělala problémy s půjčováním syna, když syna chtěl, tak ho měl. O tom, že by poškozená měla mít nějaký jiný vztah, nevěděla. Poškozená jí říkala, že už žádného muže nechce ani vidět. Než se [REDAKCE] narodil, tak jí obžalovaný přistihl při nevěře, od té doby svědkyně neví o tom, že by poškozená někoho měla.
38. Naposledy mluvila s poškozenou v pátek večer před vraždou. Poškozená jí říkala, že ji obžalovaný napadl, ale že je tam s maminkou, že se nebojí, že volaly policii. Poškozená si obžalovaného i nahrávala, psala na probační službu, že má z obžalovaného strach. Nahrávky hádky jí v únoru 2020 posílala. V roce 2020 se obžalovaný a poškozená určitě intimně nestýkali, obžalovaný neměl klíče

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

od domu, pouze od garáže a asi poškozené ani nedával žádné peníze. Když poškozená chtěla koupit něco na [REDAKCE], tak se s obžalovaným musela poradit a on jí pak přispěl. Svědkyně konflikt s obžalovaným neměla, ani nebyla nikdy přítomna tomu, že by obžalovaný poškozenou napadl. Věděla, že ve středu před vraždou obžalovaný běhal kolem oken poškozené a chtěl se dostat dovnitř, víkend předtím se s poškozenou pohádal, dostala od něj ránu do hlavy, nechtěla o tom mluvit. Věděla, že v době společného soužití s obžalovaným, musela poškozená obžalovanému hlásit, kam jede, kontroloval ji i ráno, když vezla malého [REDAKCE] do školky. Poškozená jí říkala, že u školky stálo auto obžalovaného. Na Štědrý den jí měl obžalovaný vrátit malého [REDAKCE], nepřivezl jí ho domů, ale tvrdil, že jí ho předá na pumpě, poškozená tam musela jet a na nátlak obžalovaného museli jet všichni na výlet, jako rodina. K malému se choval hezky, poškozená nikdy neříkala, že by mu nějak ubližoval. Ke konci už bylo zapotřebí, aby s poškozenou byl někdo doma, aby jí obžalovaný nenapadal. To bylo poslední týden před vraždou, kdy si poškozená vzala na pomoc kamarádku [REDAKCE], která s ní byla ve středu, svědkyně byla s poškozenou v úterý a ve čtvrtek a v pátek s ní byla maminka.

39. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že s poškozenou se znala šest let, byly kamarádky. Věděla o tom, že soužití s obžalovaným nebylo dobré, bylo období, kdy byl klid, ale jinak to bylo špatné. Začalo to už před pár lety, kdy obžalovaný zavlkl poškozenou do lesa a byl za to trestně stíhán. Pak se k sobě vrátili, měli [REDAKCE], byl klid a pak to zase začalo. Obžalovaný poškozenou stále z něčeho obviňoval, že jezdí za milenci, hledal na ní chyby. Svědkyně nevěděla o žádné nevěře poškozené nebo o tom, že by poškozenou obžalovaný při nevěře přistihl. Rovněž se nesvěřovala s tím, že by měla jiný vztah. Půl roku před vraždou, jí poškozená říkala, že se obžalovaného bojí, vzala i souhlas s jeho trestním stíháním zpět, říkala, že by jí zabil, proto to raději stáhla. Věděla, že když půjde obžalovaný do vězení, že až se vrátí, tak to bude jenom horší. Poškozená to chtěla s obžalovaným řešit, kvůli synovi v klidu. Obžalovaný neměl přístup do domu, jenom do dílny, měl i termín, kdy se vystěhuje z dílny, bylo to asi dva měsíce po tom incidentu z podzimu 2019. Naposledy s poškozenou mluvila v pátek před vraždou. Ve čtvrtek spolu šly nakoupit, poškozená ji vyzvedla u lékárny a už u té lékárny jí obžalovaný nadával a pak je sledoval autem. Říkal jí, že je píča nebo něco takového. Týden předtím o víkendu nadával jí i jejímu příteli, vadilo mu, že se s poškozenou kamarádila. Poškozená říkala, že jí obžalovaný nechťel moc finančně přispívat, občas malému koupil boty, občas něco nakoupil do domácnosti, ale peníze jí nedával. Poškozená jí posílala nahrávky komunikace s obžalovaným pro případ, že by se něco stalo. Od podzimu 2019 se vztahy mezi poškozenou a obžalovaným začaly hodně zhoršovat, psychicky jí týral, tůkal na okno, sledoval ji. Svědkyně nevěděla o tom, že by poškozená měla nějaký jiný vztah. Jednou jí obžalovaný obvinil, že našel před domem těhotenský test, ale žádný těhotenský test to nebyl.
40. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že zná obžalovaného i poškozenou [REDAKCE]. S poškozenou se znala 15 let, posledních 10 let se vídaly skoro každý den. O vztahu s obžalovaným toho moc nevěděla, až poslední rok, rok a půl, si sdělovaly podrobnosti. Dokonce byla i minulý rok u soudu v Jindřichově Hradci, který měli kvůli neshodám. Poškozená se jí svěřila, že jí obžalovaný dal facku, přiběhla za ní večer domů, že se ho bojí. Když už měl zákaz chodit do domu, tak se jí poškozená svěřovala, že je obžalovaný za dveřmi, že jí pořád něčím obtěžuje, vyhrožuje. Byl velice žárlivý, ale poškozená neměla žádné vedlejší milenecké vztahy. Svědkyně nevěděla nic o tom, že by měl obžalovaný poškozenou v roce 2015 přistihnout při nevěře. Naposledy mluvila s poškozenou v pátek večer, v sobotu zemřela. Mluvily o tom, že vystríkala obžalovanému pepřový sprej do očí, protože viděla, že si obžalovaný z dílny něco bere a strká si to za kalhoty. Potom jí zavolał, že s ní chce něco probrat a ona ze strachu, když po ní sáhl, použila pepřový sprej, byla tam i nějaká hádka, řekla mu, že má nějakého kamaráda. Šlo o pana [REDAKCE], který jí měl spravit auto. Problém byl v tom, že obžalovaný to auto odmítal spravit

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

a poškozená potřebovala vozit syna do školky a chtěla mít auto v pořádku. Poškozená se obžalovaného už dlouho bála. Nahrávky jejich hádek jí neposílala, to posílala zase jiným kamarádkám. Svědkyně sama nebyla svědkem hádky poškozené s obžalovaným. Jí osobně obžalovaný nikdy nenadával, ani nevyhrožoval. Když byla poškozená s obžalovaným, tak nechodila nikam ven, ani na diskotéky, dvakrát byla s kamarádkou v kině. Je pravda, že obžalovaný poškozenou sledoval, když věděl, že by měla být v práci, tak byl v klidu, jakmile měla jít z práce, tak vyjel za ní, střídal auta, aby ho nikdo nepoznal. Když se s obžalovaným bavila, tak jí řekl, že je rád, že o malého bude postaráno, že je tady babička. To samé řekl i matce poškozené. [REDAKCE] byl kamarád, nevěděla, jak se s ním poškozená seznámila. Poškozená jí jen řekla, že je to kamarád.

41. Svědek [REDAKCE] uvedl, že obžalovaného bere jako svého syna, celý život se o něj staral a pomáhal mu. O vztahu obžalovaného s poškozenou ví jen to, že spolu měli syna, jeho jméno si nepamatuje. Jednou u něj byli spolu na návštěvě, to se k sobě chovali hezky. Svědek souhlasil s tím, že na něj obžalovaný napíše automobil VW Passat 3C, RZ [REDAKCE], bylo to pouze formálně, vozidlo platil i užíval obžalovaný. Šperky, které u sebe obžalovaný v době zadržení měl, pocházejí z dědictví po babičce [REDAKCE], s níž obžalovaného vychovali. Obžalovanému zhruba před 20 lety darovali s manželkou dům ve [REDAKCE], který obratem prodal.
42. Svědek [REDAKCE] uvedl, že více znal pana obžalovaného, o jeho vztahu s poškozenou prakticky nic nevěděl. K obžalovanému si dával opravit vozidlo, znali se zhruba šest let. Až teď ke konci obžalovaný říkal, že jim to spolu s partnerkou neklape, nestěžoval si, že by mu poškozená byla nevěrná. Obžalovaný se s ním také bavil o synovi, o kterém mluvil vždy hezky, zhruba týden před vraždou se zmínil, že poškozená asi někoho má.
43. Svědek [REDAKCE] uvedl, že obžalovaného zná zhruba pět let, opravoval mu auta a současně s ním vařil v restauracích, jezdili k nim na grilování a znal se i s poškozenou. O vztahu s poškozenou se nikdy s obžalovaným nebavili, když tam byli na návštěvě, tak mu jako rodina přišli v pořádku a překvapilo ho, co se stalo. Obžalovaný si nikdy na poškozenou nestěžoval. O nevěře poškozené obžalovaný občas hovořil, myslel si, že je mu nevěrná a mluvil o tom asi dva až tři měsíce před vraždou. O té nevěře obžalovanému říkal asi známý, obžalovaný mu řekl, že to družka popřela, mluvil i o synovi [REDAKCE], bral jej na výlety, byl na něj hrdý. Také tvrdil, že rodinu převážně živí on. O tom, že by se obžalovaný a poškozená měli brát, neslyšel.
44. Svědek [REDAKCE] uvedl, že poškozenou znal od 15.3.2020. Jejich vztah byl přátelský, dalo by se říci, že byli partneři. Naposledy s ní mluvil telefonicky v pátek před vraždou. O obžalovaném se zmiňovala, měla z něj strach. Na žádost matky poškozené pomáhá v současnosti udržovat zeleně kolem domu poškozené.
45. Svědek **pprap.** [REDAKCE] vypověděl, že jako součást policejní hlídky přijel na místo vraždy dne 21.03.2020, kdy na tísňovou linku bylo oznámeno napadání nožem. Předchozí den řešili konflikt v domě, jako přestupek. Když dorazili na místo, v domě čekala matka poškozené, obžalovaný už tam nebyl. Poškozená ležela na zádech, zcela nahá, od krve, nejevila známky života. S nimi přijela i záchranná služba, započali resuscitaci, která nebyla úspěšná. Matka poškozené i se synem byli převezeni do nemocnice. Matka poškozené měla řeznou ránu nad okem, dle své výpovědi bránila dceru před útokem obžalovaného. Vražednou zbraň se nepodařilo na místě zajistit, nebyl nalezen ani nůž ani kladivo. Obžalovaného svědek znal z pracovní činnosti, několikrát jej zastavoval pro dopravní přestupky. Poškozenou viděl poprvé až odpoledne před vraždou. Šlo o to, že obžalovaný měl v užívání garáž, poškozená se s ním chtěla rozejít, obžalovaný to neunesl,

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

šel proti ní, ona měla strach, tak vytáhla pepřový sprej a použila jej proti obžalovanému. Ten jí v sebeobraně povalil přes stůl a použil sprej proti ní. Pak nasedl do auta a odjel. To odpoledne mluvili pouze s poškozenou a její matkou, když přijeli na místo, tak obžalovaný odjížděl s autem pryč. Po vraždě byl obžalovaný vypátrán ve večerních hodinách. O tom, že by obžalovaný měl mít v ruce nůž a paličku, se dozvěděli od matky poškozené, nic takového však na místě činu nenašli.

46. Svědek **pprap.** [REDACTED] uvedl, že jako policista dne 21.03.2020 obžalovaného zadržel. Ten den byla operačním důstojníkem vyhlášena akce „SÍŤ“, což znamenalo, že všechny hlídky vyjedou na svá stanoviště a čekají na průjezd podezřelého vozidla. V tomto případě se jednalo o vozidlo VW Passat. Zaujali s kolegou stanoviště v obci [REDACTED] a po pěti minutách zaregistrovali průjezd podezřelého vozidla, otočili se za ním, a když obžalovaný viděl, že se otáčí, tak ihned vozidlo zastavil a začal vystupovat. Hlídka ho pod hrozbou použití střelné zbraně zadržela, nekladl žádný odpor. Obžalovaný jel z [REDACTED] směrem na [REDACTED], ale nepokračoval na [REDACTED], ale směrem do [REDACTED], tedy více na sever.
47. Na místě činu bylo pořízeno ohledání místa činu - byly zajištěny krevní stopy, stěry z WC a koupelny, dětská plena s krevními stopami, ručník s krevními stopami, řetízek z bílého kovu, lůžkoviny z postele s krevními stopami, mobilní telefon. Byl proveden stěr z pod nehtů poškozené a rovněž byla zajištěna část trasologické stopy a stopa pachová. Poté, co byl obžalovaný zadržen, byl proveden stěr z pod jeho nehtů. Stěry byly předány k vyhodnocení a odborným vyjádřením z výskrabu z pod nehtů poškozené se podařilo zajistit genetický profil obžalovaného.
48. Po zajištění obžalovaného byla provedena jeho osobní prohlídka a prohlídka jeho vozu, v němž byly zajištěny nože, které byly podrobeny zkoumání (na žádném z nich nebyly zjištěny krevní stopy), igelitová taška s cennostmi, zásobník samopalů, přepravní krabice s oblečením a další věci. Obžalovaný měl ve vozidle svoje osobní doklady, včetně cestovního pasu a průkazu profesní způsobilosti řidiče, oděvy, notebook, krabice s potravinami, výuční list, neplatné bankovky a mince, šperky, přístroje a finanční hotovost 164 000 Kč a 60 Eur.
49. Na nalezených lůžkovinách, prostěradle, dětské pleně, na svrchním oblečení obžalovaného - šedé bundě, kalhotách, botách a věště byly zjištěny krevní stopy, které nebyly vyhodnoceny.
50. Z věcných stop se nepodařilo mechanoskopickým zkoumáním zjistit tvar ani délku vražedné zbraně, když s určitou pravděpodobností se jednalo o nůž s pevnou čepelí. Stopy zjištěné v místě poškození, nevykazovaly dostatečný počet specifických znaků k provedení individuální identifikace nástroje. Vzhledem k umístění stop na tričku poškozené, bylo možné konstatovat, že poškozená se při bodání aktivně bránila, tedy tzv. vykrývala úder.
51. Zajištěné daktyloskopické stopy na místě činu nevykazovaly shodu s obžalovaným.
52. Byla provedena domovní prohlídka hotelového pokoje hotelu [REDACTED], který obžalovaný obýval, kde nebyly zajištěny žádné stopy.
53. Součástí spisového materiálu jsou rovněž fotografie obrazovky mobilního telefonu [REDACTED], z nichž soud získal obraz o komunikaci poškozené se svědkyní v průběhu měsíce února 2020 a března 2020. Poškozená se v této komunikaci svěřuje, že poslala dopis na probační a mediační službu, v němž si stěžovala, že jí obžalovaný neustále vyhrožuje a že má strach, že jí skutečně něco udělá. Rovněž se zmiňovala o tom, že obžalovanému nechce nijak bránit ve styku se synem, sdělovala, že na ní obžalovaný sáhl, že byl malý vedle ní, že se choval arogantně a

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

že mu chtěla vystříkat pepřový sprej do obličeje, ale měl brýle, tak to nechala být. Málem jí rozbil brýle, dal jí facku nebo pěstí, seběhlo se to hrozně rychle. Svědkyně [REDACTED] poškozenou nabádala, aby s tím šla na policii, poškozená odpověděla, že se stejně nic nezmění, když by obžalovaného zavřeli, protože až se vrátí, tak bude ještě hůře. Svědkyně [REDACTED] poškozené v pátek před vraždou nabídla, že za ní zajde domů, poškozená uvedla, že tam má mamku. Ze zpráv je zřejmé, že svědkyně měla o poškozenou strach, poslední zpráva přišla poškozené již v době, kdy byla po smrti, kdy se jí svědkyně ptala, zda neví, kam jela sanitka.

54. Soud jako listinný důkaz konstatoval i doslovný přepis nahrávky rozhovoru obžalovaného a poškozené z mobilního telefonu poškozené z února letošního roku, v němž se obžalovaný neustále poškozené ptá, kde byla, co dělala, s kým byla, připomíná jí, že je na ní strašně naštvaný, aby ho neštvala, že tím jejím chováním chce docílit toho, aby to s ní špatně skončilo, protože on je na ní neustále nabroušený, ukazuje jí, že řeší nůž a tento zasunuje zpět do stojanu, říká jí, že ona umí pouze lhát a podvádět. Neustále ji obviňuje ze lži, z provokací, popisuje, že celou noc nespál, že měl sto chutí přijít za ní a normálně ji zabít. Ptá se jí, zda chce mít obtisk válečku na čele, vyhrožuje jí, že se opravdu něco stane, že ji dříve nebo později stejně zabije a že ona to moc dobře ví, protože ty její levárny, to její lhaní a podvádění, nic jiného si nezaslouží. Obžalovaný tvrdí, že poškozená má jediné štěstí, že s ním má syna, jinak by ji už dávno zabil, už by měl pět let odsezených a za chvíli by šel domů. V průběhu hádky obžalovaný poškozenou neustále slovně napadá, proč mu lže, proč chce docílit toho, aby ji zmlátil. Poškozená se ohrazuje, aby na ní nebral váleček. Obžalovaný ji znovu vyzývá, aby mu nelhala, že i když je tam syn, že jí jednu natáhne, aby mu rozhodně nelhala. Konverzace pokračuje stejným způsobem poměrně dlouhou dobu, obžalovaný poškozenou neustále slovně napadá, osočuje ji ze lži, vyhrožuje jí, že by ten dům podpálil, že přece nechce, aby se něco takového stalo. Poškozená obžalovaného vybízí, aby přestal, aby odešel. Obžalovaný si vymínuje, že neodejde, dokud nedostane pusku, že chce obejmout, že chce říci, že poškozená lituje toho, co udělala a že přece nebude taková svině, nebo že ji zabije. Opakovaně jí říká, že ho jenom nasere a on ji opravdu zabije, že k tomu nemá daleko. Poškozená ho posílá pryč a on stále trvá na tom, že chce obejmout, tvrdí, že si jej musí udobřit, že musí jít k němu, že musí říct, že toho všeho lituje. Obžalovaný vyčítá poškozené, že se chová jako čubka, načež přiznává, že k ní nebyl půl roku úplně upřímný, že si nechával zadní cestu, ale od té doby, co se od ní odstěhoval, tak je jí věrný a neměl potřebu jí být nevěrný, protože ona je pořád jeho ženská.
55. Ve věci byl zpracován znalecký posudek z oboru toxikologie, z něhož bylo zjištěno, že v krvi obžalovaného nebyla po zadržení prokázána přítomnost alkoholu, ani jiných toxikologicky významných látek.
56. Na místě činu dne 21.3.2020 v 10.15 hodin byla provedena soudním znalcem prohlídka těla poškozené, byly zjištěny vícečetné řezné a bodnořezné rány na hlavě, hrudníku, břiše, horních a dolních končetinách. Následně byla provedena pitva poškozené, při níž byl zjištěn krevní výron v krajně čelní vpravo nahoře o průměru 1 centimetr, odtětí nosu v dolní polovině zleva k chrupavce, natětí horního rtu svislou ranou řezného charakteru, bodnořezné rány na hrudníku, žeberním oblouku, pravém rameni, pravém lokti, pravém předloktí, pravém zápěstí, na palci pravé ruky, na druhém prstu pravé ruky, na levé paži, na levém zápěstí, na levé ruce, na pravém stehně, na levém třísele a nad číškou levého kolene. Zranění byla způsobena bodnořezným nástrojem typu nože šířka čepele zhruba 1,5 centimetru, délka čepele nejméně 10 centimetrů. Útok byl veden plnou silou jakou je schopen vyvinout dospělý muž, zepředu a z pravé strany na hrudník. Soudní lékař konstatoval, že poranění horních končetin svědčí pro masivní nastavování horních končetin proti útoku, ale i pro aktivní obranu uchopení čepele nože. Prakticky veškerá poranění mají vitální reakci, vznikla v okamžiku, kdy byl zachován krevní oběh. Poranění vznikla v krátkém časovém úseku a pořadí ran není možné stanovit. Ke smrti došlo během několika minut po způsobení smrtelného

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

zranění plic. Útok trval několik minut. Od počátku útoku do ztráty vědomí uplynulo několik minut a ke ztrátě vědomí a smrti došlo za příznaků dušení.

57. Znalec – soudní lékař u hlavního líčení doplnil, že z hlediska počtu ran byl čin proveden surovějším způsobem, než je v obdobných případech obvyklé. Rány byly vedeny velkou silou, a to zejména ty, které přetínaly nebo natínaly žebra, ostatní rány byly vedeny střední silou. Samostatným pohybem nože bylo zasazeno celkem 25 bodnořezných ran a jeden nábod, zbylé rány vznikly sáhnutím po noži poškozenou. Do dutiny hrudní proniklo celkem 8 ran, které zanechaly odezvu v nábodech a průbodech plic, došlo k tečnému poranění srdce z levé i pravé strany, k poranění jater nebo jen k poranění pohrudnice. Pořadí ran nelze stanovit, nicméně všechny zasazené rány měly vitální reakci. Poškozená v průběhu útoku obžalovaného ztratila vědomí, interval ztráty vědomí odhadl znalec na 3-5 minut od doby vzniku bodnořezných ran v obou plicích. Ke ztrátě vědomí došlo poté, co poškozená pocítovala příznaky dušení, neboť tím, jak narůstal objem krve v dutině hrudní, nebylo možné rozepnutí plic a tím dostatečné nadechnutí se. Souběžně s tím však poškozená masivně krvácela a vlivem ztráty krve docházelo k postupné ztrátě vědomí, kterou lze přirovnat ke kolapsovému stavu. Pocit nedostatku dechu znalec stanovil na desítky vteřin, zhruba jednu až dvě minuty. Ke smrti poškozené došlo zhruba 7 až 8 minut po zahájení útoku.
58. Znalec se rovně vyjádřil ke kulaté podlitině na čele poškozené, která sice mohla být způsobena paličkou, pokud palička splňuje ten tvar, tedy, že byla zaoblená. Nalezený krevní výron však vznikl násilím malé intenzity a neměl odezvu v měkkých pokrývkách lebních. Takový krevní výron nevedl k poruše vědomí a spíše by svým tvarem odpovídal pro úder kloubu pěsti do čela poškozené. Na těle poškozené nebyly nalezeny žádné stopy svědčící pro útok paličkou.
59. V rámci trestního řízení byla rovněž zkoumána osobnost obžalovaného z hlediska psychiatrického a psychologického. Znalci dospěli k závěru, že obžalovaný v době, kdy mělo dojít ke spáchání trestného činu, trpěl smíšenou poruchou osobnosti, která se vyznačuje zdůrazněním některých osobnostních rysů, a to epizodického impulzivního jednání, jež kontrastuje se schopností za běžných okolností udržet kontrolu a narcistických tendencí.
60. Emoce lidí, kteří trpí emočně nestabilní poruchou osobnosti, jsou proměnlivé, nevypočitatelné, snadno se mění i vlivem nepatrného podnětu. Tito lidé bývají neukázněni, neplní si svoje povinnosti a nejsou dostatečně odpovědní. Uspokojení svých potřeb nejsou schopni odložit nebo omezit. Bývají nesnášenliví, mívají konflikty s ostatními, nejsou schopni zvládnout roli dospělého, nedovedou systematicky pracovat. Bývají promiskuitní a nestálí v partnerských vztazích. Plánované kriminální činy pro ně nejsou typické, spíše se jedná o důsledky náhlého impulzu či reakce na pocit provokace ze strany jiného člověka. Jejich problémem jsou spíše výbuchy násilí, které nelze předvídat. Typickým je pro ně důraz na vlastní práva a neschopnost plnit si svoje povinnosti.
61. Obžalovaný obtížně přijímá roli dospělého, odpovědného jedince. Upřednostňuje jednoduchý život, který uspokojuje jeho potřeby. Nedělá mu problémy pohybovat se na hranici zákona. Je citlivý na jednání, které je vůči němu nečestné nebo nespravedlivé, rozhodující je přitom jeho pohled na situaci. Je vztahovačný, v důsledku domnělých či skutečných křivd, se kterými se nesmířil, si neutrální postoje osob vykládá, jako projev nepřátelství, narůstá v něm nedůtklivost, má sklon k vyvolávání hádek. Vztahovačnost je patrná vůči členům jeho nejbližší rodiny.
62. Obžalovaný se spíše neochotně podřizuje autoritám, s jejich rozhodnutími se neztotožňuje. V popředí motivačního systému obžalovaného jsou jeho potřeby a zájmy, není příliš empatický vůči druhým. Pokud je to pro něj výhodné, projevuje se velmi pragmaticky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

63. Mezilidské vztahy obžalovaného jsou nejisté, spíše dysfunkční. Pravděpodobnost agresivních vzorců chování je u obžalovaného ve srovnání s obecnou populací zvýšená, ale nepředstavuje jedince s chorobně zvýšenou agresivitou.
64. Obžalovaný se snaží nepříjemné prožitky potlačovat, což se mu daří pouze v omezené míře. Netrpí intenzivnějšími pocity viny, spíše dominuje snaha neidentifikovat se s násilným jednáním (obžalovaný nechápe, jak mohl takto jednat). Rovněž se uplatňuje obranný mechanismus racionalizace (poškozená vytvořila podmínky, které k jednání vedly). Obžalovaný dosahuje v inteligenčním testu výkonu na úrovni nižšího průměru až podprůměru. Jeho schopnost logického usuzování, řešení abstraktních i praktických problémů je dostačující z hlediska nároků běžného života, nicméně jeho způsobilost postihnout události v širších souvislostech a pochopit podstatu složitějších problémů je nižší. V oblasti rozumových schopností není přítomna porucha, která by významně snižovala schopnost posuzovaného objektivně chápat reálné skutečnosti nebo se adaptovat v běžném sociálním prostředí a nových podmínkách.
65. Obžalovaný v uvedený okamžik jednal pod vlivem afektu. Jednalo se o afektivní delikt vymezený nadměrným stresem, jímž byl rozchod s poškozenou. Ten spustil nahromaděné afekty s agresivním jednáním velké intenzity. U obžalovaného bylo možno vypořizovat zúžené vědomí zaměřené jen na danou situaci, kdy nevnímal okolí, to, že je v místnosti přítomen jeho syn, snahu matky poškozené o zastavení útoku. Po odeznění ataku afektu začal jednat racionálně. V důsledku afektu došlo k nepodstatnému snížení jeho ovládacích schopností, schopnost rozpoznat protiprávnost jednání zůstala plně zachována. Znaleckým zkoumáním nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že obžalovaný jednal v patickém afektu. Jeho jednání nebylo ovlivněno ani alkoholem ani psychoaktivními látkami.
66. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení a plnohodnotně se jej účastnit. Uložení psychiatrické léčby není znalci navrhováno. Opětovná integrace obžalovaného do společnosti je, vzhledem k poruše osobnosti, hůře dosažitelná, nikoliv vyloučená.
67. U hlavního líčení znalci doplnili, že akutní reakce na stres představuje poruchu adaptační, kdy se člověk špatně přizpůsobí situaci pod vlivem stresoru. Stresor v daném případě představoval rozpadající se vztah obžalovaného s poškozenou. S poškozenou měl velmi intenzivní vztah, který se blížil fixaci a představou, že by vztah měl skončit, byla velmi negativně prožívaná a vedla k těmto následkům. Afekt u obžalovaného trval po dobu několika minut, kdy jednal ve stavu tzv. zúženého vědomí a mohl do půl hodiny odeznít. V dané situaci se u obžalovaného afekt rozvinul snadněji, neboť posledním impulsem bylo, že poškozená má jiného muže a on je tzv. „ze hry“. V době afektu byly jeho rozpoznávací schopnosti zcela zachovány, schopnosti ovládací byly sníženy nepodstatným způsobem. Možnost resocializace obžalovaného je nižší, neboť nelze předpokládat, že by došlo ke změně jeho osobnosti, ale agrese obžalovaného byla omezena ve vztahu k jeho partnerce, vůči jiným lidem se agresivně neprojevoval.
68. Z rejstříku trestů obžalovaného vyplývá, že byl v minulosti celkem šestkrát soudně trestán, většinou za drobnější majetkovou trestnou činnost.
69. Podstatný význam pro dokreslení vztahů mezi poškozenou a obžalovaným má rozsudek Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 11.06.2015, č.j. [REDAKCE], který nabyl právní moci dne 06.10.2015, jímž byl obžalovaný uznán vinným ze zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) tr.zákoníku, jehož se dopustil tím, že poté, co mu koncem února 2015 sdělila jeho družka [REDAKCE], že s ním hodlá ukončit soužití a vyzvala ho k vystěhování z bytu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

obžalovaný poškozenou následně přemlouval, aby své stanovisko změnila, dne 11.02.2015 při další slovní rozepři ji napadl fyzicky, opakovaně ji povalil na zem a s přesně nezjištěnou krátkou střelnou zbraní, případně i s napodobeninou takovéto zbraně, s níž na poškozenou mířil, ji přinutil, aby nastoupila do automobilu, odjela s ním do lesa poblíž obce [REDAKCE], kde ji znovu pod pohrůžkou, že jí prostřelí koleno, nutil, aby s ním zašla do hloubi lesa, tam jí delší dobu zadržoval a nakonec jí přiměl, aby prohlásila, že se s ním nerozejde, což poškozená v obavě o svůj život přislíbila. Za toto jednání byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v délce 2 roky s podmíněným odkladem na 3 roky. Odvolání obžalovaného bylo Krajským soudem v Českých Budějovicích, jako nedůvodné, zamítnuto.

70. Rovněž je potřeba zmínit, že u Okresního soudu v Jindřichově Hradci byl na obžalovaného podán návrh na potrestání pro přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr.zákoníku, přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. c) tr.zákoníku a přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr.zákoníku, jichž se měl obžalovaný [REDAKCE] dopustit dne 07.9.2019 tím, že poté, co byl poškozenou [REDAKCE] vyzooměn o tom, že ona trvá na tom, aby se z bydliště odstěhoval, s čímž on nesouhlasil, začal poškozené vyhrožovat zabitím a požadoval po ní, aby přehodnotila jejich soužití a pokud tak neučiní, že ji zabije. Když si všiml toho, že rozhovory poškozená s ním nahrává, telefon jí sebral, a když se mu telefon poškozená snažila vytrhnout z ruky, natlačil ji na skříň, udeřil ji dvakrát do obličeje a telefon si ponechal. Poté se poškozená se svým nezletilým synem pokusila utéci ze společného bydliště, obžalovaný jí opětovně začal vyhrožovat, že se jí zbaví, že není cesty zpět a že má poslední dva dny života. Tyto výhrůžky v poškozené vzbudily obavu o život a zdraví. Ve věci proběhlo dne 16.10.2019 hlavní líčení, při němž byla vyslechnuta poškozená, která potvrdila, že když obžalovaný zjistil, že se s ním rozejde, tak jí vyhrožoval, že jí zabije a když nebude podle jeho, tak že se jí zbaví. To jí řekl několikrát a má to i nahrané v mobilním telefonu. Poškozená si vyčítala, že se k němu vrátila, neboť slíboval, že se změní a ona mu uvěřila. Skutečně se s ním chtěla rozejít, rozhovory si začala nahrávat, protože jí vyhrožoval. U hlavního líčení opakovaně tvrdila, že jí vyhrožoval, že když s ním nebude, tak se jí zbaví, že ji zabije. Křičel na ní, že má posledních 24 hodin života a myslela si, že to je její konec. Bezprostředně po hlavním líčení dne 17.10.2019 vzala poškozená souhlas s trestním stíháním obžalovaného zpět, proto bylo trestní stíhání obžalovaného Okresním soudem v Jindřichově Hradci dne 22.10.2019 pod č.j. [REDAKCE] zastaveno.
71. Městský úřad v Jindřichově Hradci rovněž eviduje oznámení o přestupku na obžalovaného [REDAKCE], který se měl dopustit přestupku na úseku proti občanskému soužití, a to tím, že dne 17.8.2019 v domě č. [REDAKCE], [REDAKCE], po předchozích slovních urážkách „už mě čubko nesar“, měl fyzicky napadnout svou partnerku [REDAKCE] tak, že ji dvakrát udeřil otevřenou dlaní do obličeje, jednou ji kopl nártem své nohy do oblasti nosu, čímž jí způsobil krvácivé zranění. [REDAKCE] v souvislosti s fyzickým napadením lékařské vyšetření nevyhledala. Rovněž i toto trestní stíhání bylo odloženo, neboť poškozená nedala souhlas se stíháním obžalovaného.
72. Městský úřad v Jindřichově Hradci zaznamenal i oznámení o přestupu ze dne 20.3.2020 mezi 17. a 17.55 hodin, kdy došlo k fyzickému napadení poškozené [REDAKCE] ze strany obžalovaného [REDAKCE], a to tak, že ji obžalovaný povalil na zem a nastříkal jí pepřový sprej do obličeje. V úředním záznamu, který sepsala policie, je uvedeno, že poškozená sdělila obžalovanému, že někoho poznala a chce se s obžalovaným rozejít, na to on reagoval podrážděně, pohádali se. Poškozená byla v té době se svým synem na zahradě, a když okolo 17.20 hodin vyšel obžalovaný z garáže, pokřikoval: „Já to udělám.“ Šel směrem k poškozené, ona měla strach, proto vyndala pepřový sprej a nastříkala ho obžalovanému do obličejové části hlavy, poté ji

obžalovaný svalil na zem a nastříkal jí také pepřový sprej do obličeje, pak nasedl do auta a odjel.

73. Po provedeném dokazování dospěl soud k následujícím závěrům:
74. Obžalovaný u hlavního líčení přiznal, že to, co je uvedeno v obžalobě KZV 14/2020 se stalo, na bližší okolnosti týkající se samotné vraždy poškozené si nevzpomínal. Zdůraznil, že jednal v afektu a silném rozrušení. V přípravném řízení obžalovaný hovořil o tom, že po předchozím konfliktu, který se mezi obžalovaným a poškozenou udál v pátek ve večerních hodinách, odjel do hotelu [REDAKCE], kde si sbalil věci na pár dní. Poté přijel zpět do [REDAKCE], zaparkoval tak, aby jej poškozená neviděla, neboť měl strach, že na něj zavolá policii, vzal si pár věcí z dílny a po delší úvaze se rozhodl, že vnikne do domu. S pomocí kola rozbil balkonové dveře, v kuchyni vzal nůž a chtěl si s poškozenou ještě jednou celou věc vyříkat. Ona mu něco řekla, nechtěl ji zabít, chtěl si s ní něco dovysvětlit a pak si pamatuje, že přišla tchyně, odstrčila jej a řekla mu, ať jde pryč. V tom okamžiku zjistil, že tam je i syn, který už byl vzhůru. Kuchyňský nerezový nůž stříbrné barvy si vzal cestou do ložnice, byl v dřevěném stojánku vedle mikrovlnky. Neví, v které ruce ho držel. Zpátky odcházel přes balkonové dveře a nůž tam nechal. Následně si sedl do auta, čekal na sanitku, chtěl se udat na policii, ale protože se potřeboval dát dohromady, jel za příbuznými na sever. Později blízko [REDAKCE] viděl policejní hlídku, tak zastavil a chtěl se udat, ale oni už jeli za ním a zadrželi ho.
75. U hlavního líčení obžalovaný svou výpověď pozměnil, když uvedl, že po vniknutí do domu, nejprve vešel do ložnice. Poškozenou probudilo rozbití skla, on si s ní chtěl promluvit, něco si řekli, ona se mu vysmála, proto se vrátil zpět do kuchyně, vzal si nůž, šel zpátky do ložnice a zkratkovitě udělal, co udělal. Neví, proč zasadil první ránu, neví, co u něj vyvolalo takovou reakci. Syna v ložnici neviděl, byl přesvědčen, že tam syn nebude. Nůž si vzal proto, aby poškozené pohrozil, aby jí něco vysvětlil. Když se vrátil do ložnice, nepamatuje si, kde byla jeho družka, zda byla vzhůru, ležela, byla na posteli či jinde. Nepamatuje si, co s nožem udělal. U hlavního líčení obžalovaný zdůraznil, že jej k činu v podstatě donutila poškozená, neboť v době před činem na tom byl psychicky velmi špatně, trpěl neustálým lhaním poškozené, ale miloval ji, proto se snažil kvůli synovi společně soužití zachovat. S poškozenou byl delší dobu spokojen, pak určitou kratší dobu byl konflikt, pak to zase bylo dobré. Těmito výkyvy hodně psychicky trpěl, nezvládal to, proto se rozhodl celou záležitost vyřešit. I když mu poškozená opakovaně sdělovala, že s ním být nechce, tak on tomu nechtěl uvěřit, chtěl to s ní řešit, protože vždy se rozhodla, že s ním nebude a pak s ním opět chtěla být. Pravděpodobně ji zabil proto, že ji tak velmi miloval. Obžalovaný popřel, že by měl v ruce kladivo nebo paličku, hovořil pouze o noži. Vyzdvihl, že mu poškozená byla opakovaně nevěrná, když ji přistihl při nevěře, byl z toho konflikt, který končil před trestním soudem. Poslední souhlas s trestním stíháním vzala poškozená zpět, protože věděla, že je vinna, a že si zaslouží to, jak s ní obžalovaný jednal. Obžalovaný zdůrazňoval, že se velmi dobře staral o rodinu, kterou finančně zabezpečoval, a kdyby poškozená neměla špatné kamarádky, zejména [REDAKCE], která od samého počátku jejich vztah rozvracela a dělala samé naschvály, tak by ten vztah byl mnohem lepší.
76. Poněkud jiný obraz vztahu obžalovaného a poškozené se podává ze svědeckých výpovědí a listinných důkazů, jež jsou založeny ve spise. Bezprostřední svědkyní na místě činu byla [REDAKCE], matka poškozené, která spala zhruba pět metrů od ložnice, kde byla poškozená s malým synem [REDAKCE]. Popsala konflikt, k němuž došlo předchozí den, uvedla, že se poškozená obžalovaného bála, proto na něj již v pátek volala policii a na svoji obranu měla připravený pepřový sprej. Bohužel, když policie přijela na místo, obžalovaného v [REDAKCE] nezastihla. V průběhu večera se obžalovaný vrátil na místo, bouchal na okno,

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

poškozená si myslela, že jen straší a následně svědkyni probudilo řinčení skla. Vběhla do ložnice, všude se svítilo a už viděla dceru ležet na posteli celou od krve a obžalovaného, jak do ní několikrát bodnul. Svědkyně se snažila obžalovaného odstrčit od poškozené, on se po ní ohnal a způsobil jí řeznou ránu na čele, poté svého jednání zanechal. Svědkyně se ještě snažila poškozenou oživovat, ale nemělo to žádný smysl. Celému jednání byl přítomen syn poškozené a obžalovaného [REDAKCE]. Rovněž svědkyně opakovaně, jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, popsala, že obžalovaný měl v ruce nůž a paličku. Pro použití paličky by svědčil i krevní výron na pravé straně čela poškozené, k němuž však soudní znalec z oboru soudního lékařství, uvedl, že byl způsoben malou silou a spíše se jednalo o úder kloubu pěsti. Rovněž na těle poškozené nebyly nalezeny žádné stopy odpovídající útoku vedenému paličkou. Byť soud považuje výpověď svědkyně [REDAKCE] za zcela věrohodnou, připouští, že obžalovaný, který měl při vstupu do domu v ruce dojezdové kolo od automobilu a k rozbití skleněných balkonových dveří musel použít obě ruce, neměl prostor pro to, aby měl v ruce ještě paličku.

77. Svědkyně zdůraznila, že poškozená se obžalovaného bála, proto s ní zůstala spát v domě. Strach z obžalovaného potvrdily i kamarádky poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE]. [REDAKCE] - kamarádka poškozené, popsala, že už v minulosti měl obžalovaný poškozenou zatáhnout do lesa a vyhrožovat jí smrtí, pak se to mezi nimi zlepšilo a narodil se syn [REDAKCE]. Chvilku byl mezi nimi klid, ale následně ji obžalovaný začal podezřívat z nevěry a zhruba půl roku před vraždou říkala, že se ho bojí. Souhlas s dalším trestním stíháním vzala zpět, protože se bála, že by ji zabil. Chtěla to řešit v klidu, spíše kvůli malému synovi, jehož byl obžalovaný otcem. Týden před vraždou obžalovaný svědkyni i jejímu příteli nadával. V pátek před vraždou byla s poškozenou nakoupit a obžalovaný je sledoval autem a opět svědkyni u lékárny nadával. Domnívá se, že obžalovaný psychicky poškozenou týral a od podzimu 2019 se to mezi nimi začalo velmi zhoršovat. Poškozená jí posílala nahrávky komunikace s obžalovaným, aby proti němu měla nějaký důkaz. O žádných milencích poškozené svědkyně nevěděla. Svědkyně [REDAKCE], která musela být z důvodu silného rozrušení, vyslechnuta v nepřítomnosti obžalovaného, potvrdila, že poškozená jí říkala, že jí obžalovaný neustále vyhrožuje, bije ji a říká, že ji zabije. Poprvé ji napadl před pěti lety, to bylo řešeno před soudem, pak se to mezi nimi zklidnilo a další problémy začaly, když měla poškozená nastoupit do práce. Obžalovaný ji podezíral z nevěry, vše se zhoršovalo, napadal ji, bil ji. Poškozená říkala, že ji bije tak, aby to nebylo vidět. Neví o tom, že by poškozená měla nějaký jiný vztah, říkala, že už žádného chlapa nechce ani vidět. Byly v kontaktu přes WhatsApp, tuto komunikaci svědkyně policii poskytla. Je z ní zřejmé, že se poškozená obrátila na probační a mediační službu, neboť měla z obžalovaného strach. Společného syna poškozená obžalovanému půjčovala kdykoliv chtěl. O vyhrožování a strachu poškozené z obžalovaného se zmiňuje i svědkyně [REDAKCE], která hovoří o tom, že v poslední době před vraždou, vždy musel s poškozenou někdo být, aby mohla vyjít z domu, protože obžalovaný neustále byl před domem, otravoval a ona nemohla z domu pryč. Také poškozenou sledoval, měnil auta. Svědkyni řekl, že je rád, že bude o malého postaráno, že je tady babička. To samé řekl i poškozené a její matce.
78. Svědci, které chtěl vyslechnout obžalovaný, potvrdili, že věděli o vztahu obžalovaného s poškozenou, rovněž jim obžalovaný tvrdil, že ten vztah bude ukončen, ale bližší podrobnosti neznali.
79. Kromě svědeckých výpovědí a výpovědí obžalovaného, měl soud k dispozici WhatsApp komunikaci mezi poškozenou a [REDAKCE] a rovněž nahraný rozhovor poškozené s obžalovaným, který poskytla [REDAKCE]. Byly konstatovány listinné důkazy týkající se předchozího trestního řízení, k němuž došlo v roce 2015, i z roku 2019, které skončilo zpětvzetím souhlasu poškozené.

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

80. Ze všech těchto důkazů včetně psychiatrického a psychologického posudku vyplývá, že se obžalovaný k poškozené choval především majetnický. Obžalovaný považoval poškozenou za něco, na co má automatický nárok a pokud jej chtěla v minulosti opustit, přesáhla jeho reakce meze trestního zákoníku (rozsudek Okresního soudu v Jindřichově Hradci [REDACTED]). Vždy, když se chystala jej opustit, vyhrožoval jí, že ji zabije (návrh na potrestání OSZ Jindřichův Hradec [REDACTED]). Záznam hovoru mezi poškozenou a obžalovaným z února letošního roku, podává velmi dobrý obraz o tom, jak se skutečně obžalovaný k poškozené choval. Obžalovaný v průběhu hovoru neustále poškozenou vyslýchá, snaží se zjistit kde a s kým byla, podezřívá ji z nevěry, vyhrožuje, že ji zabije a zdůrazňuje, že pokud mu bude ještě lhát, tak ji určitě zabije. Dokonce v průběhu nahrávky bere do ruky nůž, hrozí jí válečkem, opakovaně jí vyhrožuje fyzickou likvidací. Na konci nahrávky je zřejmé, že z domu neodejde, dokud jej poškozená neodprosí, dokud si jej neudobří, že si jej potřebuje udobřovat, atd. Tomuto jednání odpovídají zjištění znaleckého posudku psychiatrického a psychologického, z nichž vyplývá, že obžalovaný je vztahovačný, a to zejména ke svému nejbližšímu okolí, v důsledku domnělých nebo skutečných křivd v něm narůstá nedůtklivost, vyvolává hádky, často náhle změní náladu a jeho emoce jsou nevypočitatelné.
81. Z chování poškozené před vraždou je zřejmé, že se obžalovaného bála. Rezignovaně oznamovala svým kamarádkám, že ji obžalovaný stejně jednou zabije. Na svou obranu si opatřila pepřový sprej a snažila se, aby s ní v domě někdo byl. Obžalovaný opakovaně poškozené zabitím vyhrožoval. Svůj záměr sděloval i její matce, které řekl, že až přijde čas, dá jí peníze, aby se postarala o malého. To samé řekl [REDACTED] i samotné poškozené.
82. U obžalovaného nešlo v případě jednání popsaného v podané obžalobě o náhlé hnutí mysli, ale dlouhodobě se zcela vážně zabýval myšlenkou, že poškozenou zabije. Jednak poškozené zabitím opakovaně hrozil, což má soud za prokázané ze svědeckých výpovědí, i z nahrávky komunikace mezi obžalovaným a poškozenou. Je zřejmé, že v okamžiku, kdy mu sdělila, že se s ním chce rozejít, začal vůči ní používat intenzivní násilí. Když mu v roce 2015 poškozená oznámila, že se s ním rozejde, zatáhl ji do lesa, hrozil jí zbraní a nutil ji, aby mu slíbila, že s ním zůstane a za takové jednání byl následně pravomocně odsouzen. Další pokus o ukončení vztahu s obžalovaným učinila poškozená dne 7.9.2019, kdy zdůraznila, že trvá na tom, aby se odstěhoval z [REDACTED], obžalovaný toto odmítl akceptovat a začal poškozené znovu vyhrožovat zabitím, pokud se k němu nevrátí, rovněž ji fyzicky napadl a zdůraznil, že není cesty zpět, že ji zabije. Poškozená následně u hlavního líčení uvedla, že udělala velkou chybu, že se k obžalovanému vrátila, protože uvěřila tomu, že se změnil a že nic podobného, co se stalo v roce 2015, neudělá. Bohužel, poté vzala souhlas s trestním stíháním obžalovaného zpět a trestní řízení bylo zastaveno. Souhlas s trestním stíháním vzala poškozená zpět nikoli proto, že si byla vědoma své vinný, jak tvrdí obžalovaný, nýbrž proto, že se obžalovaného skutečně bála a spoléhala se na to, že pokud s ním bude jednat po dobrém, ukáže svou vstřícnost ohledně péče o společného syna a pokusí se mu vysvětlit, že jejich vztah je minulostí, obžalovaný své výhrůžky nenaplní.
83. Obžalovaný, i když měl zákaz vstupu do domu a opakovaně byl vyzýván poškozenou, aby dům opustil (viz přepis nahrávky rozhovoru z února roku 2020) neustále doufal, že poškozenou přesvědčí, a to i za použití násilí, k tomu, aby soužití s ním obnovila. Když mu poškozená 19.3.2020 sdělila, že má přítele, byla to pro něj ona pověstná „poslední kapka“. I když nerad, uvědomil si, že poškozená s ním skutečně být nechce. Ostatně již v pátek odpoledne na poškozenou zaútočil, ona se mu ubránila pomocí pepřového spreje a zavolala na něj policii, obžalovaný však stihl z místa odjet. V průběhu noci se do [REDACTED] vrátil a svůj záměr naplnil. O tom, že obžalovaný plánoval poškozenou zabít, svědčí i to, že chtěl v pátek před vraždou naposledy vidět syna. Byť se snažil u hlavního líčení vysvětlit, že plánoval střídavou péči a měl strach, že poškozená mu syna

nedá, ze svědeckých výpovědí je jednoznačně prokázáno, že poškozená umožňovala obžalovanému styk se synem kdykoliv chtěl. Ve vztahu s poškozenou obžalovanému vůbec o syna nešlo. Primární byl vztah obžalovaného k poškozené, který se blížil fixaci a reakce obžalovaného na to, že jej poškozená chce skutečně opustit.

84. Po provedeném dokazování je tedy zřejmé, že obžalovaný nejednal v náhlém hnutí myslí, ale o vraždě poškozené delší dobu uvažoval. O tom svědčí jak opakovaná výpověď poškozené v rámci předchozích trestních řízení, o tom, že jí vyhrožoval zabitím, tak výpovědi svědkyň v této věci slyšených, a to [REDAKCE], [REDAKCE] a výpověď [REDAKCE], které obžalovaný volal, že až přijde čas, dá jí peníze, aby se mohla postarat o [REDAKCE]. Rovněž pro tento úmysl svědčí i nahrávka mezi poškozenou a obžalovaným, která byla poškozenou pořízena, v níž obžalovaný opakovaně zdůrazňuje, že poškozenou skutečně jednou zabije, a že ona to dobře ví.
85. Soud má za jednoznačně prokázané, že obžalovaný neoprávněně vnikl do domu poškozené, tím, že pomocí rezervního kola od osobního automobilu, rozbil skleněnou výplň zadních prosklených balkonových dveří vedoucích ze zahrady do kuchyně. Prošel kuchyní, kde si vzal kuchyňský nůž a vstoupil do ložnice v úmyslu poškozenou skutečně usmrtit. Soud neuvěřil verzi obžalovaného, tak jak ji prezentoval u hlavního líčení, a to, že si nejprve šel s poškozenou promluvit do ložnice, a když se mu vysmála do očí, vrátil se do kuchyně pro nůž. Naopak se přiklonil k verzi, kterou uvedl obžalovaný v řízení přípravném, a to, že prošel kuchyní, vzal si z kuchyňské linky nůž a šel rovnou do ložnice. Jak již bylo shora uvedeno, obžalovaný šel do ložnice se záměrem poškozenou zavraždit. Proto zaparkoval své auto tak, aby je poškozená neviděla. Proto počkal do brzkých ranních hodin, kdy člověk bývá nejzranitelnější. Po rozbití skleněné výplně balkonových dveří šel rovnou do ložnice a začal na poškozenou útočit. Soud považuje za vyloučenou verzi, že by si chtěl s poškozenou jen promluvit. Pokud by totiž chtěl s poškozenou jen mluvit, nešel by do její ložnice v 05.00 hodin s nožem v ruce, poté, co se do domu vloupal. Soud neuvěřil tvrzení obžalovaného, že s ním poškozená těsně před smrtí mluvila. S ohledem na jejich dlouhodobě vyhocené vztahy i na prokázanou skutečnost, že se jej velmi bála, proto chtěla, aby s ní v domě přespala její matka, je vyloučené, že kdyby se v 05.00 hodin vzbudila a zjistila by, že je obžalovaný v domě, nevolala by na pomoc matku či rovnou policii.
86. Obžalovaný, který do domu vnikl rozbitím skleněné výplně balkonových dveří, věděl, že nadělal hluk, proto si v kuchyni rozsvítil, aby mohl lépe najít nůž, který pro svůj záměr potřeboval a rovněž si rozsvítil i v ložnici, aby lépe viděl, kde leží poškozená. I když obžalovaný tvrdil, že v domě svítit nepotřeboval, neboť dům velmi dobře znal a ložnici osvětlovalo pouliční osvětlení, soud v tomto směru zcela uvěřil výpovědi svědkyň [REDAKCE], která potvrdila, že v kuchyni i ložnici dcery se svítilo. Soud se domnívá, že v této chvíli mohl vidět i svého syna [REDAKCE], připouští však i verzi obžalovaného, že si svého syna všiml teprve tehdy, když do ložnice vstoupila jeho tchýně. Byl totiž primárně koncentrován na poškozenou a na naplnění svého záměru tuto usmrtit. O čemž svědčí i závěry znaleckého posudku psychiatrického, že se obžalovaný nacházel ve stavu tzv. zúženého vědomí zaměřeného jen na danou situaci, kdy nevnímal své okolí.
87. Obžalovaný si stoupl nad poškozenou a zahájil útok nožem. Je zřejmé, že rány nožem poškozenou probudily, instinktivně se ranám snažila bránit, a to nejen nastavováním rukou před hrudník, na který obžalovaný primárně útočil, ale i snahou nůž uchopit. Toto potvrdil, jak soudní lékař který popsal, že rány na pažích svědčí pro aktivní obranu poškozené, tak znalci z oboru mechanoskopie, kteří zkoumali řezné rány na tričku poškozené. Obžalovaný zasadil poškozené nejméně 36 bodných, řezných a bodnořezných ran. Je zřejmé, že obžalovaný rány směřoval do části těla poškozené, kde jsou uloženy životně důležité orgány, a to zejména hlavy, přední části hrudníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

břicha, stehen. Nejzávažnější bodnořezné rány (celkem 8 ran) zasadil do hrudníku poškozené. Své jednání doprovázel slovy „ ty svině, ty si to zasloužíš“ a bodání do poškozené neznechal ani v okamžiku, kdy do místnosti vstoupila její matka a snažila se obžalovanému v dalším bodání zabránit. Právě slovní doprovod obžalovaného, o němž hovořila matka poškozené, podporuje verzi o jeho motivaci, která jednoznačně představovala pomstu za to, že se s obžalovaným rozešla.

88. Obžalovaný v době vraždy jednal pod vlivem afektu, který nebyl patický. Jednalo se o afektivní delikt vyvolaný nadměrným stresem, jímž byl pro obžalovaného rozchod s poškozenou. Ten spustil nahromaděné afekty s agresivním jednáním velké intenzity. Po odeznění ataku afektu začal jednat racionálně. Obžalovaný z domu odešel do svého auta, kde již měl připravenou vyšší finanční hotovost, cennosti, šperky, osobní doklady, výuční list, oblečení a jídlo. Tyto věci zde měl připraveny proto, aby po činu mohl uprchnout, nikoli proto, aby na pár dní odjel a vyčistil si hlavu. V takovém případě by s sebou neměl všechny doklady (včetně výučního listu), věci pocházející z dědictví a vysokou finanční hotovost. Rovněž si v průběhu dne koupil novou SIM kartu, právě proto, aby nebyl na obvykle užívaném telefonním čísle dosažitelný. Nejprve jel za svými příbuznými do [REDAKCE] a [REDAKCE], a když při výjezdu z [REDAKCE] viděl, že za ním jede hlídka policie, tak se policii vzdal. Soud je přesvědčen, že původní úmysl obžalovaného byl uprchnout a skrývat se, když tento záměr v průběhu dne přehodnotil.
89. Pokud jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaného, v průběhu trestního řízení bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný vnikl do domu poškozené s úmyslem tuto usmrtit. Obžalovaný do domu poškozené vnikl neoprávněně (měl od poškozené zákaz do domu chodit a rozhodně nebyl do domu v brzkých ranních hodinách nikým pozván) za použití násilí, poté, co rozbil skleněnou výplň balkonových dveří a spáchal takový čin se zbraní, tj. s náhradním kolem od automobilu, v domě se ozbrojil nožem, který měl v úmyslu použít proti poškozené. Tím naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 3 tr.zákoníku, neboť neoprávněně vnikl do obydlí poškozené, užil při činu násilí a zbraň kterou měl u sebe (kolo od automobilu) a kterou si následně v domě opatřil (nůž) užil k útoku na poškozenou.
90. Pro úmysl obžalovaného poškozenou usmrtit svědčí skutečnost, že zasadil poškozené plnou silou dospělého muže větší množství ran do hrudníku a hlavy a působil tak na místa, kde jsou uloženy orgány pro život nezbytné. Obžalovaný svůj záměr uskutečnil v brzkých ranních hodinách, tedy v době kdy lidé bývají nejohroženější. Poškozená v době těsně před útokem spala a neměla po ruce žádný nástroj, kterým by se mohla bránit. O činu déle přemýšlel, konflikt s poškozenou měl již předchozího dne, kdy poškozená potvrdila, že si strkal něco za opasek a hovořil o tom, že už to udělá. Večer klepal na okno, a když se mu nedostalo adekvátní odpovědi, tak se v ranních hodinách rozhodl k činu. Obžalovaný chtěl poškozenou usmrtit, protože nechtěla pokračovat ve vztahu s ním a on nemohl připustit, aby byla ve vztahu s někým jiným. Obžalovaný si předem zvážil rozhodující okolnosti pro provedení činu, včetně toho, že si zvolil místo, dobu spáchání činu a použití zbraně. Překvapil poškozenou v jejím bydlíšti v brzkých ranních hodinách, s nožem v ruce a po činu předpokládal, že z místa nerušeně odjede, což se také stalo. Obžalovaný čin popsany ve výrokové části rozsudku tak, jak jej naplánoval, skutečně dokončil. Pouze několik hodin po činu změnil svůj úmysl utéci před orgány činnými v trestním řízení, když v průběhu soboty 21.03.2020 se policii vzdal.
91. Obžalovaný po předchozím uvážení, kdy o činu často hovořil, poškozené jím vyhrožoval a několik hodin před činem si připravil podmínky pro jeho spáchání - odstavil auto na parkovišti skrytém před zraky poškozené, vybavil se věcmi potřebnými k útoku, vnikl do domu v brzkých ranních hodinách se zbraní, na poškozenou zaútočil využívaje její bezbrannosti, nenechal se odradit

od činu ani matkou poškozené, kterou rovněž nožem zasáhl. Ze všech těchto důkazů vyplývá, že se jednalo o promyšlené jednání, nikoliv o náhlý zkrat, jak bylo prezentováno obžalovaným.

92. Z výpovědi soudního znalce vyplývá, že obžalovaný zasadil poškozené celkem 36 bodných ran, z toho 8 ran proniklo do dutiny hrudní. Rány byly vedeny takovou silou, že přetřaly a natřaly žebra, propíchnuly levou i pravou plíci, natřaly z levé i pravé strany srdce a jedna z ran byla tak hluboká, že zasáhla i játra. Obžalovaný se při útoku na poškozenou choval velmi brutálně, když rány směřovaly i k zohavení poškozené, které téměř odtřal nos a levou ruku. Lze tedy konstatovat, že útok byl spáchán obzvláště surovým způsobem, neboť měl extrémně vysokou intenzitu, spočívající v opakovaném bodání poškozené do horních končetin, hrudníku, hlavy, nohou, tedy do částí těla, které měl obžalovaný k dispozici. Útok trval několik minut. Od útoku obžalovaného neodradila ani přítomnost matky poškozené, která sama viděla, jak obžalovaný poškozené zasazuje tři až čtyři bodné rány, obžalovaný se po matce poškozené ohnal a řízl jí do čela a teprve poté z místa odešel. Rány, které obžalovaný poškozené zasadil, měly vitální reakci, tedy poškozená v době, kdy jí rány zasazoval, ještě žila. Je zřejmé, že tyto rány musely být pro poškozenou bolestivé. Zhruba po třech minutách od začátku útoku pocítovala, že se dusí a tento pocit se zhoršoval. Nicméně v důsledku masivního krvácení zároveň upadala do bezvědomí. Pocit dušení trval maximálně několik desítek vteřin.
93. Soudní lékaři nebyli schopni určit pořadí jednotlivých ran. Soud proto musí vycházet z verze, která je pro obžalovaného nejpříznivější, tedy, že obžalovaný, jako první zasadil poškozené rány do hrudníku, které způsobily krvácení do dutiny hrudní. Poškozená se noži bránila nastavováním rukou, snažila se uchopit nůž. Krvácení do dutiny hrudní bylo postupné a zhruba po 3 minutách od začátku útoku poškozená pocítovala, že se dusí, zároveň krvácela z dalších ran a upadala do bezvědomí. Její trýzeň trvala minimálně jednu minutu, poté upadla do hlubokého bezvědomí, v němž následně, během několika minut, zemřela.
94. Lze tedy konstatovat, že obžalovaný zavraždil poškozenou zvláště surovým způsobem, neboť útok obžalovaného se vyznačoval výraznou brutalitou, surovostí, která vedla k částečnému zohavení těla poškozené, nikoliv však zvláště trýznivým způsobem, neboť nebylo prokázáno, že by poškozená byla vystavena bolestem na hranici snesitelnosti.
95. Obžalovaný shora popsaným jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. i) tr.zákoníku, který je v jednočinném souběhu se shora zmiňovaným přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 3 tr.zákoníku.
96. Při úvahách výši a povaze trestu vycházel soud z § 39 a následující. Obžalovanému ve smyslu § 41 tr.zákoníku polehčuje jeho částečné doznání. Naopak přitěžující okolností je skutečnost, že motivem jeho jednání byla pomsta. Obžalovaný spáchal trestný čin na bezbranné poškozené, která v době před zahájením vražedného útoku v brzkých ranních hodinách spala. Svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty dvou trestných činů a byl již v minulosti, a to i pro jednání, jehož se dopustil vůči poškozené, odsouzen. Byť se ze zákona na obžalovaného hledí jakoby odsouzen nebyl, neboť se ve zkušební době svého dosud posledního odsouzení (rozsudek Okresního soudu v Jindřichově Hradci sp. zn. [redacted]) osvědčil, soud považuje za nutné k jeho trestní minulosti, zejména k jeho poslednímu odsouzení, které se přímo týkalo poškozené, přihlídnout. Z provedených důkazů vyplývá, že se obžalovaný zavrženého jednání vůči poškozené dopouštěl po delší dobu. Obžalovaný poškozené opakovaně vyhrožoval zabitím, psychicky ji týral, fyzicky ji napadal, a byť za jednání, které se odehrálo 7.9.2019 a které mělo trestně právní charakter, soudně trestán nebyl, neboť poškozená vzala souhlas s trestním stíháním zpět, v průběhu trestního řízení vyšlo najevo, že tak učinila pouze ze stranu z obžalovaného. Obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

sám toto jednání ani nijak nepopřel, uvedl, že poškozená vzala souhlas s trestním stíháním zpět, neboť si byla dobře vědoma svojí viny (údajně byla těhotná s [REDAKCE]). Obžalovaný napadl poškozenou i večer před vraždou, kdy jí opět vyhrožoval a ona se mu bránila pomocí pepřového spreje. Tyto skutečnosti obžalovanému výrazně přitěžují a zvyšují společenskou škodlivost jeho jednání. Pokud jde o možnou nápravu obžalovaného, znalci konstatovali, že opětovná integrace obžalovaného do společnosti je, vzhledem k poruše osobnosti, kterou trpí, hůře dosažitelná, nikoliv vyloučená.

97. Obžalovanému byl dle zásad § 43 odst. 1 tr.zákoníku ukládán trest úhrnný, a to v sazbě zločinu vraždy dle § 140 odst. 3 tr.zákoníku, tedy v rozpětí 15-20 let. Tato skutková podstata umožňuje i uložení výjimečného trestu. Po provedeném dokazování soud musí konstatovat, že podmínky pro uložení výjimečného trestu odnětí svobody nebyly splněny, neboť nebylo zjištěno, že závažnost zvláště závažného zločinu je vyšší než obvyklá. To, že obžalovaný spáchal zvláště závažný zločin vraždy, samo o sobě nepostačuje pro odůvodnění závěru, že jeho jednání je velmi vysoce závažné ve vztahu ke zvláště závažného zločinu. Muselo by jít o jednání podstatně společensky škodlivější, než jaké postačuje pro uložení trestu odnětí svobody do dvaceti let. Velmi vysoká závažnost spáchaného zvláště závažného zločinu, může vyplývat ze zvláště zavrženíhodného způsobu provedení trestného činu, ze zvláště zavrženíhodné pohnutky, nebo ze zvláště těžkého a těžko napravitelného následku, kterým v dané případě není smrt oběti. Náprava obžalovaného, dle znalců, bude sice hůře dosažitelná, ale není obzvláště ztížená, proto k jeho nápravě bude postačovat uložení mírnějšího trestu odnětí svobody v sazbě do dvaceti let.
98. Při zvážení všech okolností daného případu, zejména skutečnosti, že obžalovaný se vůči poškozené dlouhodobě špatně choval, vyhrožoval jí zabitím, spáchal dva trestné činy a protiprávního jednání se dopustil z důvodu pomsty na bezbranné ženě, ukládal soud obžalovanému trest mírně nad polovinou zákonné trestní sazby uvedené v § 140 odst. 3 tr.zákoníku. Jedinou polehčující okolností je doznání obžalovaného, které však nelze přeceňovat. Proto, s poukazem na všechny podstatné skutečnosti dané trestní věci uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody v délce 18 let, pro jehož výkon jej zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) tr.zákoníku. Takto stanovený trest považuje soud pro nápravu pachatele za dostatečný.
99. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna s částkou 11 026 Kč, nezletilý [REDAKCE] s částkou 5 000 000 Kč, poškozená [REDAKCE] s částkou 2 000 000 Kč s 8,25% úrokem z prodlení od 19.08.2020 do zaplacení a nezletilý [REDAKCE] s nárokem ve výši 1 800 000 Kč s 8,25% úrokem z prodlení od 19.08.2020 do zaplacení.
100. Všeobecná zdravotní pojišťovna založila do spisu listiny, které dokládají, že částku ve výši 11 026 Kč vynaložila na oživovací pokusy poškozené, tedy v přímé souvislosti s jednáním obžalovaného. Proto soud postupoval dle § 228 odst.1 tr. řádu a požadovanou částku VZP v plné výši přiznal.
101. Nezletilý [REDAKCE], čerstvě zletilý [REDAKCE] a [REDAKCE] se k trestnímu řízení připojili s nároky na úhradu nemajetkové újmy, a to nezletilý syn poškozené [REDAKCE] ve výši 5 000 000 Kč, matka poškozené a syn [REDAKCE] ve výši 2 000 000 Kč s 8,25% úrokem z prodlení od 19.08.2020 do zaplacení. [REDAKCE] již byla uhrazena ze strany Ministerstva spravedlnosti ČR částka 200 000 Kč, proto svůj nárok ponížil na 1 800 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

102. Nezletilý [REDACTED] se narodil [REDACTED], v době smrti matky mu bylo [REDACTED] roku. Jednání svého otce, který zavraždil jeho matku, byl přítomen, neboť se společně s poškozenou nacházel v její posteli, což potvrdila svědkyně [REDACTED]. Byť obžalovaný sám tvrdí, že si přítomnosti syna všiml, až v době kdy přišla do pokoje tchýně, tak je zřejmé, že na jeho přítomnost nebral žádný zřetel při realizaci svého záměru usmrtit poškozenou. I když dle výpovědi matky poškozené se nejeví, že by nezletilý [REDACTED] trpěl traumatem z této události, soud zohlednil skutečnost, že obžalovaný jej svým jednáním připravil o nejbližší osobu, kterou byla matka, v jejíž péči se celý dosavadní život nacházel a kam byl i na základě rozhodnutí Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 16.10.2019 č. j. [REDACTED] svěřen. Poškozený musel změnit výchovné prostředí, nejprve se nacházel v péči materské babičky, usnesením Okresního soudu v Jindřichově Hradci č.j. [REDACTED] ze dne 12.8.2020 byl předběžně svěřen do společné péče manželů [REDACTED] a [REDACTED]. Nemajetková újma poškozeného tak má alespoň z části kompenzovat skutečnost, že nemůže vyrůstat obklopen láskou své matky, která byla obžalovaným, tedy jeho otcem, zavražděna.
103. Matka poškozené požaduje nemajetkovou újmu, neboť prožila traumatizující událost - byla očitým svědkem vraždy své dcery, kdy viděla, jak obžalovaný do její dcery bodá. Bála se i o svůj život a zdraví (obžalovaný ji nožem rovněž zranil), i o život nezletilého vnuka, který byl jednání obžalovaného přítomen. I v době konání hlavního líčení (5 měsíců po události) musela být medikována. Stále dochází k psychologovi. Po smrti své dcery byla nucena pečovat o jejího nezletilého [REDACTED] syna. Matku poškozené rovněž traumatizuje i účast u trestního řízení a vzhledem k těmto mimořádným událostem by měla být akcentována preventivně sankční funkce náhrady nemajetkové újmy, kdy zmocněnec matky poškozené při uplatnění nároku na přiznání nemajetkové újmy odkázal na usnesení Ústavního soudu ČR 2ÚS 438/14 ze dne 20.05.2014 a rozsudek Nejvyššího soudu ČR 30Cdo 4431/2007 ze dne 07.10.2009.
104. Soud při rozhodování o výši nemajetkové újmy vychází zejména z § 2959 a následujících nového občanského zákoníku, kde je stanoveno, že při usmrcení odčiní škůdce duševní útrapy rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké, peněžitou náhradou vyvažující jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, je stanovena dle zásad slušnosti.
105. V souladu s aktuální judikaturou (nález Ústavního soudu ČR I ÚS 1586/09) je třeba při rozhodování o výši nemajetkové újmy zkoumat intenzitu vztahu se zemřelým, věk zemřelého a pozůstalých, hmotnou závislost pozůstalých na usmrcené osobě. Psychická bolest ze ztráty velmi blízkého člověka, je často vnímána jako nesnesitelná. Při zohledňování věku zemřelého, se rozlišuje, nakolik je prožívána ztráta novorozence jeho rodiči, ztráta rodiče jeho dětmi, ztráta osoby důchodového věku jeho vnoučaty. Důležitou roli hraje i pocit zodpovědnosti rodiče za své děti. Rovněž je třeba hodnotit i okolnosti na straně obžalovaného – jeho postoj k celé události a dopad události do duševní sféry původce, jeho majetkové poměry, míru zavinění, eventuálně míru spoluzavinění usmrcené osoby. Ústavním soudem je konstatováno, že vstřícné chování, omluva či projevená lítost škůdce, může zmírnit dopady na majetkové újmy, naopak jeho lhostejnost, arogance nebo vyjádřená bezcitnost ji může ještě zvýšit. Při stanovení výše částky nemajetkové újmy je nutné použít princip proporcionality, a to tím způsobem, že soud musí porovnávat částky náhrady přisouzené v jiných, a to nejen obdobných, případech. V této souvislosti se hodnota přiznávaných nemajetkových újem ustálila mezi částkami 250 000 Kč až 500 000 Kč pro osoby nejbližší. K této problematice lze zmínit např. rozsudek Vrchního soudu v Praze 9T 3/2019, v němž je konstatováno, že pokud je poškozeným přiznána náhrada nemajetkové újmy přesahující částku 1 000 000 Kč, tak takovou částku lze vyhodnotit jako nepřiměřeně vysokou a může být přiznána jen v případech zcela výjimečných. Takovým

výjimečným případem může být například ztráta dítěte, kterou opakovaně zmiňuje Ústavní soud ČR, jako největší ztrátu, kterou mohou lidé ve svém životě utrpět.

106. Krajský soud tedy při rozhodování o konkrétní výši nemajetkové újmy vycházel ze shora naznačených principů a dospěl k následujícím závěrům:
107. Nezletilý [REDACTED] ztratil ve velmi útlém věku nejbližší osobu, na niž byl citově závislý, a která mu poskytovala domov a bezpečí. Kvůli činu svého otce přišel nejen o matku, ale i o samotného otce, který bude nejbližší léta, která budou pro vývoj nezletilého stěžejní, trávit ve vězení. Nezletilý musel změnit výchovné prostředí - nyní vyrůstá v rodině svého strýce. Bude tedy vyrůstat bez své milující matky, na které byl závislý a bude se muset postupně vyrovnávat s traumatem zavražděné matky otcem. Při rozhodování o výši nemajetkové újmy je nutno zohlednit i hledisko výchovy a výživy, kterou je nutné nezletilému poskytovat nejméně dalších patnáct let.
108. [REDACTED], starší syn poškozené byl v době rozhodování soudu, čerstvě zletilý. Se svou matkou měl velmi intenzivní vztah, byť s ní nebydlel ve společné domácnosti. Ze svědecké výpovědi jak [REDACTED], tak obžalovaného, vyplývá, že si velmi často volali, jezdil k matce na víkendy a měla mu být oporou v dalším životě. I když primárně nepřišel o stabilní výchovné prostředí (vyrůstá u svého otce), přišel o možnost podpory matky v důležitých životních rozhodnutích.
109. [REDACTED], matka poškozené, utrpěla nejtěžší ztrátu, která může člověka v životě potkat, a to ztrátu své dcery. Je zřejmé, že vztahy mezi ní a poškozenou byly intenzivní, bydlely 20 kilometrů od sebe, svědkyně často hlídala společného syna poškozené a obžalovaného, který u ní v době těsně před vraždou přespával, neboť v důsledku opatření proti šíření nemoci covid19 byly uzavřené mateřské školy. Je zřejmé, že nezletilá [REDACTED] často hlídala a dceři vypomáhala. Rovněž se mohla do budoucna spolehnout na pomoc své dcery. Její ztráta je násobena tím, že musela být přítomna smrti své dcery a vražedného jednání obžalovaného.
110. Soud proto ustálenou nejvyšší částku nemajetkové újmy ve výši 500 000 Kč v případě nezletilého [REDACTED] navýšil o dalších 200 000 Kč s ohledem na skutečnost, že byl nezletilý přítomen usmrcování své matky obžalovaným, který je navíc jeho otcem. Tato událost, byť se stala tříletému dítěti, má do budoucna vysoký traumatizující potenciál. Rovněž soud zohlednil ztrátu matky v nízkém věku a nutnost výchovy a výživy poškozeného. Proto byla částka nemajetkové újmy navýšena na 700 000 Kč a podle § 228 odst.1 tr. řádu byla poškozenému v této výši přiznána.
111. Pokud jde o čerstvě zletilého [REDACTED], tomu byla soudem dle § 228 odst.1 tr. řádu přiznána náhrada nemajetkové újmy ve výši 300 000 Kč s 8,25% úrokem z prodlení ročně jdoucím od 20.8.2020 do zaplacení (když 18.8.2020 se obžalovaný s nárokem na náhradu nemajetkové újmy seznámil, dne 19.8.2020 mohl plnit a od 20.8.2020 je s plněním v prodlení), neboť soud vycházel z maximální přiznávané částky ve výši 500 000 Kč ponížené o částku 200 000 Kč, která již byla poškozenému Ministerstvem spravedlnosti ČR vyplacena.
112. Matce poškozené [REDACTED] soud dle § 228 odst.1 tr. řádu přiznal náhradu nemajetkové újmy ve výši 500 000 Kč, s 8,25% úrokem z prodlení ročně jdoucím od 20.8.2020 do zaplacení (když 18.8.2020 se obžalovaný s nárokem na náhradu nemajetkové újmy seznámil, dne 19.8.2020 mohl plnit a od 20.8.2020 je s plněním v prodlení), tedy na samé horní hranici obecné sazby stanovené judikaturou s ohledem na skutečnost, že přišla o dceru, vzájemný vztah byl velmi

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

intenzivní a ještě musela být přítomna okamžiku, kdy dcera přišla zaviněním obžalovaného o život.

113. Soud je si vědom skutečnosti, že takto stanovené částky nenahradí život poškozené a nemohou vyvážit trauma, které pozůstali po poškozené utrpěli, nicméně společně s výší trestu, který byl obžalovanému uložen, mohou částky nemajetkové újmy alespoň zčásti zmírnit utrpení, jemuž byli a jsou pozůstali po poškozené vystaveni.
114. Částky nemajetkové újmy tak, jak byly stanoveny krajským soudem, nejsou v nepoměru k majetkovým možnostem obžalovaného. Obžalovaný je osobou, která se jeví jako nemajetná, nicméně ve své dispozici měl osobní automobily i finanční hotovost, navíc došlo i k částečnému zajištění jeho majetku (usnesení Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích sp. zn. KZV 14/2020-48). Ve výkonu trestu odnětí svobody může být obžalovaný zaměstnán a postupně tyto částky pozůstalým po poškozené uhradit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení, a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr.ř.). Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Podle § 228 odst. 4 tr.ř. odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost se podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Dle § 8b odst. 2 tr.ř. nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je

osobou mladší 18 let nebo vůči němuž byl spáchán trestný čin vraždy (§ 140 tr.zákoníku), zabití (§ 141 tr.zákoníku), některý z trestných činů, kterým byla způsobena těžká újma na zdraví, trestný čin ohrožení pohlavní nemocí (§ 155 tr.zákoníku), některý z trestných činů proti těhotenství ženy (159 až 162 tr.zákoníku), trestný čin obchodování s lidmi (§ 168 tr.zákoníku), některý z trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti (§ 185 až 193 tr.zákoníku), trestný čin opuštění dítěte nebo svěřené osoby (195 tr.zákoníku), týrání svěřené osoby (§ 198 tr.zákoníku), týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199 tr.zákoníku), únosu dítěte a osoby stíženě duševní poruchou (§ 200 tr.zákoníku) nebo nebezpečného pronásledování (§ 354 tr.zákoníku).

Dle § 8 odst. 3 tr. řádu zveřejnění obrazových snímků, obrazových a zvukových záznamů nebo jiných informací o průběhu hlavního líčení nebo veřejného zasedání, které by umožnily zjištění totožnost poškozeného.

Dle § 8b odst. 4 tr.řádu pravomocný rozsudek nesmí být zveřejněn ve veřejných sdělovacích prostředcích s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a bydliště poškozeného. Předseda senátu může s přihlédnutím k osobě poškozeného a povaze a charakteru spáchaného trestného činu rozhodnout o dalších omezeních spojených se zveřejněním pravomocného odsuzujícího rozsudku za účelem přiměřené ochrany zájmů takového poškozeného.

České Budějovice 24. září 2020

JUDr. Soňa Biskupová Fišerová, v.r.
předsedkyně senátu

